

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokółskiego, ulica Jagiellońska 1. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye etwarde wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Przenumerata.

za miejscowa:		miejscowa.	
rocznie 32 K	ćwierćrocznie 8 K — h.	rocznie 24 K	ćwierćrocznie . . . 8 K
półrocznie 16 K	miesięcznie 2 K 70 h.	półrocznie 12 K	miesięcznie 2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.
Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po 60 hal. za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokółskiego we Lwowie ulica Jagiellońska 1. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 20 października b. r. nadać najmiłościwiej dyrektorowi państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, radcy szkolnemu Władysławowi Kłapkowskiemu, tytuł radcy Rządu z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 2 października b. r. zezwolić najmiłościwiej, aby wiceprezydentowi sądu obwodowego w Tuzli, Witoldowi Zarzyckiemu, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, wyrażone zostało Najwyższe uznanie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył tem samym Najwyższym postanowieniem zamianować najmiłościwiej, wskutek wiernopoddanego wniosku wspólnego Ministra skarbu, w etacie bośniacko-hercegowińskich sądowych urzędników konceptowych: prokuratora Państwa w VII. klasie rangi Franciszka Lubaczewskiego, prokuratorem Państwa w VI. klasie rangi; sekretarza Rządu

Ludwika Grządziela, radcą wyższego sądu w wyższym sądzie, a radcę sądowego Piotra Myjkowskiego wiceprezydentem sądu obwodowego w Trawniku, oraz nadać najmiłościwiej radcy sądowemu Józefowi Przybylskiemu, tytuł i charakter radcy wyższego sądu z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 18 października b. r. zamianować najmiłościwiej radcę wyższego sądu krajowego w sądzie krajowym w Krakowie, dr. Leona Jasiewiczza, radcę sądu krajowego w Krakowie Franciszka Leona Kocha i radcę sądu krajowego w Rzeszowie Franciszka Jopeka, radcami wyższego sądu krajowego w wyższym sądzie krajowym w Krakowie, a radcę sądu krajowego w Krakowie, Czesława Obtułowicza, radcą wyższego sądu krajowego w sądzie krajowym w Krakowie.

Prezydent galic. dyrekcji poczt i telegrafów zamianował pocztmistrza, Stanisława Laskowskiego, starszym pocztmistrem w Roźniatowie.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 24 października.

Z Koła polskiego.

O posiedzeniu Koła polskiego w dniu 23 b. m. wydano następujący komunikat:

P. Średniawski sprawiedliwił wniesienie w Izbie przez przeoczenie wniosku nagłego w sprawie zapomóg z powodu klęsk elementarnych, bez poprzedniego uzyskania zezwolenia ze strony Koła.

P. Buzek zaznaczył, że członkowie stronnictwa ludowego wniosli bez zezwolenia Koła interpelację polityczną.

Prezes dr. Leo odczytał odpowiednie paragrafy statutu Koła i prosił posłów, aby przepisów tych ściśle przestrzegali.

Na wniosek p. Zieleniewskiego wybrano komisję, która ma zająć się sprawą uzyskania dla Galicyi większego udziału w dostawach rządowych, a przedewszystkiem w dostawach dla wojska.

Do komisji tej wybrani zostali pp.: Angermann, Bomba, Gall, Jabłoński, Kozłowski, Stesłowicz, Wysocki i Zieleniewski.

P. Zamorski powołując się na pogłoskę, iż P. Minister sprawiedliwości ma zamiar przedstawić do łaski Monarszej wnio-

sek o darowanie kary Golligerowi i Kropfowi, skazanym za krzywoprzysięstwo, popelnione w procesie o zarzuty oszczercze, podnoszone przeciw byłym posłom Więckowi i Fiedlerowi, zgłasza interpelację w tej sprawie.

Po myśli § 11 statutu zabierali głos pp. Dębski, Ptas i Haller, poczem hr. Skarbek rozszerzył propozycję p. Zamorskiego w tym kierunku, aby całe Koło wniosło interpelację.

Na wniosek p. Lisiewicza przekazano tę sprawę komisji parlamentarnej celem zbadania szczegółów interpelacji i zdanie Koła sprawy.

Interpelacje zgłosili: p. Krogulski w sprawie pomieszczenia gimnazjum w Rzeszowie; p. Haller w sprawie pomieszczenia sądu w Żywiecu; p. Buzek żąda podania do wiadomości publicznej nazwisk tych posłów, którzy figurują w księgach Tow. „Canadian Pacific“, znalezionych podczas rewizyi, przeprowadzonej w biurach Towarzystwa; p. Tetmajer w sprawie przejazdu przez tor kolei Północnej w Bronowicach małych; p. Bomba w sprawie pomieszczenia sądu w Białej; p. Steinhaus w sprawie pomieszczenia gimnazjum w Rawie ruskiej; p. Dobja w sprawie pomieszczenia sądu w Białej; p. Rychlik w sprawie budowy sądu w Jarosławiu i gimnazjum w Łańcucie; p. Stern w sprawie budowy sądu w Zaleszczykach; p. Osuchowski w sprawie budowy sądu w Baligródzie; p. Kozłowski w sprawie wykupna odpisisk. Ten ostatni ganił postępowanie władz centralnych i prosił Prezy-

48)

Anatol Krzyżanowski.

PROMIEŃ BOŻY.

Powleść współczesna.

CZEŚĆ DRUGA.

XIII.

(Ciąg dalszy).

— Nie bezwzględniego — pocieszał mecenas. Przyniesie nam to jedynie znaczną stratę czasu.

— Tej chciałbym uniknąć za wszelką cenę, — zastrzegł się żywo Świetlicki.

— Mistrzu szanowny, rozwód to nie jest rzecz, którą można załatwić od ręki. Te sprawy lata się nieraz ciągną. Przykro mi, ale muszę wyznać, że natrafiliśmy na nieprzewidzianą, a nie dającą się ominąć przeszkodę?

— Jaką, na Boga?

— Bardzo prostą. Szanowny pan zapewnił mnie, iż z małżonką swą rozstał się zgodnie, za obopólnym dobrowolnym porozumieniem.

— Tak jest.

— Otóż, podobny stan rzeczy, wobec faktu, iż państwo nie mieli dzieci, a w połączeniu z pewnymi niedokładnościami formalistycznymi, jakiego doznałem ze strony małżonki pańskiej.

Świetlicki zwrócił ku niemu oczy, z wymownym choć niemym pytaniem.

— Wznowa przezemnie w sprawie tej, przybyła wprawdzie, lecz w tym celu jedynie, aby mi oświadczyć kategorycznie, że dopóki

żyje, nigdy i pod żadnym pozorem na rozwód się nie zgodzi.

Świetlicki poruszył się niespokojnie.

— To nie może akcyi naszej powstrzymać. Ja chcę i muszę wolność odzyskać.

— Rozumiem; niemniej, bez zgody ze strony pańskiej żony, będzie to rzeczą bardzo trudną.

— Ale możliwą?

— Zapewne. Wszystko jest na świecie możliwe. Grozi to jednak długim, zawiłym procesem, oraz niejednokrotnem uciekaniem się do drażliwych i drastycznych szczegółów, których mieliśmy przecież unikać.

— Należało użyć wszelkich środków; starać się wpłynąć na moją żonę...

Mecenas uczuł się dotkniętym.

— Proszę wierzyć, iż zrobiłem wszystko, co było w niej mocy. Konferowałem z panią Świetlicką przez godzinę przeszło, a czas jest mi drogi, — dodał z naciskiem.

— Tłumaczyłem, przekonywałem, w imię własnego jej dobra, ale zacięła się z istic niewieściem uporem; była nieugięta. Zobaczywszy ją na pogrzebie brata, tego nieszczęśliwego Stanisława Brochwicza, przybliżyłem się i prosiłem, aby zechciała pofatygować się raz jeszcze do mojej kancelaryi. Sądziłem, iż wstrząśnięta nowem nieszczęściem, jakie w nią uderzyło, da się łatwiej wzruszyć i perswazyami przekonać. Jakoż w rzeczy samej, przyszła i nie zacinając się w milczeniu, odsłoniła rąbek swej duszy.

Urwał i patrząc na Świetlickiego, dodał poufnie:

— Ciekawa to rzecz czasem, nietylko dla panów autorów, ale i dla nas, prawników, taki, w chwili bezwiednego wzruszenia, odsłonięty skrawek duszy niewieściej.

— I cóż mecenas w nim dojrzał? — podjął klient, z bezwiednym może odcieniem ironii.

Ton ów, ledwo dostrzegalny, podrażnił adwokata.

— Do mnie należą fakty; do pana, jako znawcy sere i dusz, — wyciągnięcie z nich wniosków, — odpart z wyszukaną grzecznością i chłodem fechtmistrza, który wie, iż za chwilę ostrą wymierzy cięcie.

— Pani Aniela Świetlicka twierdzi, iż uczyniła już wszystko co mogła: zwróciła panu wolność, usunęła się z domu jego i oczów. Więcej nikt od niej wymagać nie ma prawa. Całe to rozstanie, po wieloletnim,

zgodnem pożyciu, uważa za rzecz niepojętą, za wynik ataku nerwowego z pańskiej strony, z którego nie podobna jej korzystać.

— Bardzo sprytnie obmyślane i wygodne dla niej tłumaczenie, — sarknął Świetlicki. Szkoda, że nie wytrzymuje sądu zdrowej logiki.

— Nie, panie. Patrzyłem na wrażenie, z jakim słowa te mówiła i stwierdzam sumiennie, iż nie było w nich cienia egoizmu, ani najłżejszej nawet myśli o sobie samej. Istnieją jednak kobiety, które, jak wy, poeci, słusznie twierdzicie, nie myślą mózgiem, lecz uczuciem jedynie. Do takich właśnie należy pańska małżonka.

— Już nie jest moją małżonką, — zaprzeczył.

— Przeciwnie. Dopóki wyrok w procesie rozwodowym nie zapadnie, ma pełne do tytułu tego prawo, — brzdącała stanowczo odpowiedź.

Świetlicki opuścił głowę na piersi. Jakżeż to wszystko oddalało go od Zofii!... Ta jedna myśl tylko formułowała się jasno w jego głowie.

— Daruje pan szczerą moją, — przewrwał milczenie adwokat. — Nie mam zamiaru dotknąć go w najmniejszej mierze. Choć są to jednak rzeczy drażliwe, muszę zreferować tu dokładnie słowa strony przeciwej.

Wchodzi ona w zakres dziedziny ściśle moralnej i mogą wpłynąć na zamiary pańskie w duchu kojącem, ugodowym.

— Przenigdy! Postanowienie moje jest ostateczne i niezmiennie.

Nie na ustach, lecz w oczach adwokata, przebiegł błysk uśmiechu. Wiedział już teraz, wobec tak nieugiętego tonu, iż wchodzi tu w grę inna kobieta. Zamiast jednak sakramentalnego: *Cherchez la femme*, rzucił poważnie:

— Czy mam mówić?

— Słucham.

— Otóż pani Świetlicka twierdzi, jak to już zaznaczyłem, że czyniąc zadość w rozdrażnieniu wypowiedzianemu życzeniu pana, zwróciła mu bez wahania wolność, usunęła się natychmiast z domu jego i oczów. Sumienie jednak i troska o jego dobro nie pozwala jej na razie iść dalej. Nie po to bowiem — daruje pan, przytaczam tylko dokładne jej słowa: — Nie po to sterała swą młodość i długie lata życia, nie po to cierpieła niedostatek w początkach jego kariery.

— Nie po to pewno dała swój posąg?

— Nie. O żadnym posagu nie było mowy. Twierdziła tylko, iż nie po to zapobiegała, pracowała, znosiła tysiące upokorzeń, idąc wiernie przy pańskim boku, aby dziś, gdy maż jej doszedł do sławy, do której i ona dopomagała z całej siły, pozwolił mu dla kaprysu, dla chwilowego uniesienia, zmarnować bezpowrotnie wszystko. Dowodzi, że zna pana, że wie, iż impulsywny, zdenerwowany, działał pan pod chwilowym wrażeniem, którego później żałować będzie. Wie przytem doskonale, że podpisując deklarację rozwodową, wzięłaby zarazem pomstę nad nim.

Świetlicki słuchał uważnie, z natężeniem, znamionowanem zmarszczką pionową, ściągającą łuki brwi ku sobie.

— Nie chce jednak pomsty. W imię lat wspólnie przeżytych, w imię uczucia swego dla męża nie chce pomsty. Jak dotąd, tak i nadal nie chce, aby mógł on mieć jej cokolwiek do zarzucenia. Rozstrzygnięcie zaś sprawy i krzywdy swej pozostawia przyszłości.

— Bardzo łatwe zażegnanie konfliktu. Szkoda tylko, że ja nie mogę zgodzić się na takie postawienie sprawy — zaoponował Świetlicki stanowczo.

— Pańska małżonka zaś twierdzi również kategorycznie i niezłomie, że w imię jego interesu, jego szczęścia i powodzenia, a swojej krzywdy, na prawne przeprowadzenie rozwodu nigdy dobrowolnie się nie zgodzi.

W poważnym gabinecie zapanowała chwila przykrej ciszy.

— Stajemy wobec nieprzewidzianego powikłania — przerwał ją pan domu. — Ponieważ, mojem zdaniem, stosowna deklaracja, stwierdzająca, iż strona druga pragnie również rozwodu, ułatwiłaby nam sprawę unieważnienia małżeństwa, sądzę więc, iż powinien pan sam się z żoną zobaczyć, by od niej zezwolenia tego i podpisu zażądać. Wpływ pana może tu być wszechwładnym i rozstrzygającym. Co do mnie, wyczerpałem tak wszystkie środki perswazyi, że nie mam już poco do rozmowy tej z panią powracać. Pan jeden tylko na świecie może decyzję jej zmienić.

(Ciąg dalszy nastąpi).

dyum o energiczny nacisk w sprawie wykupna odsypisk, szczególnie w Tucempach, która to sprawa zalega już od przeszło 6 lat.

P. Lubomirski popierał żądanie p. Kozłowskiego.

W wykonaniu uchwały Koła, powziętej na posiedzeniu onegdajszym, Prezes postawił na porządku dziennym obrad wybór komisji z Koła, która na wniosek p. Stapińskiego zająć się ma zbadaniem zarzutów, podniesionych przeciw niemu. Imieniem komisji parlamentarnej zaproponował wybór pp.: Łazarzkiego, Kolischera, Ptasia, Wróbla i Wysockiego.

P. Głabiński zalecił wybór pp.: Kędziora, Kozłowskiego, Lubomirskiego, Ptasia i Stesłowicza.

P. Dębski wniósł, by posiedzenie tej komisji były jawne dla członków Koła polskiego.

Poparli go pp. Skarbek i Wysocki. Koło zdecydowało, iż w posiedzeniach komisji członkowie Koła udziału brać nie mogą. Członkami tej komisji zostali wybrani: pp.: Kolischer (29 głosów), Łazarzski (40 głosów), Ptasz (48 głosów), Wróbel (38 głosów) i Wysocki (37 głosów).

Komisja ukonstytuowała się zaraz, wybierając przewodniczącym p. Łazarzkiego.

P. German wznowił dyskusję polityczną. Omawiał onegdajsze sprawozdanie prezesa, jakoteż najważniejsze sprawy w niem poruszone. Mowca wniósł: Koło polskie przyjmuje sprawozdanie Prezesa do wiadomości.

Mowca w dalszym ciągu wylicza szereg spraw aktualnych, dla których załatwienia konieczne jest zwołanie Sejmu. Tak sprawa pomocy dla ludności, dotkniętej tak srodze klęskami elementarnymi, jakoteż dalszy rozwój szeregu spraw na polu politycznym, ekonomicznym i kulturalnym wymagają pracy normalnej w Sejmie. Dzisiejszy zastój w funkcjonowaniu Sejmu wpływa także na pracę w parlamencie i tamuje załatwienie planu finansowego, który ma przynieść również bardzo znaczny zasilek dla finansów krajowych. Wreszcie, gdyby te stosunki trwały dalej w naszym kraju, mogłyby zachęcić do rozszerzenia i do nas tego eksperymentu, jaki zastosowano w innym kraju koronnym, a który zagraża zasadzie autonomii krajowej. Z tych powodów mowca w imieniu bliższych przyjaciół politycznych uczynił wniosek: Koło polskie domaga się jak najrychlejszego zwołania Sejmu krajowego.

P. Kozłowski ze względów gospodarczych i ekonomicznych domaga się również zwołania Sejmu.

P. Buzek omawiał sprawy emigracyjne i domagał się, aby Koło wniosło interpelację w sprawie „Canadian Pacific“.

P. Angermann zgłosił imieniem stronnictwa ludowego następującą rezolucję: Wobec nieludzkich klęsk, jakie kraj nasz nawiedziły, wyszukanie źródeł pracy dla biednej ludności jest koniecznością gwałtowną. Koło polskie domaga się od parlamentu ustalenia programu prac na polu gospodarczym.

Sprawę bezwzględnego załatwienia reformy wyborczej do Sejmu i energiczną pomoc dla ludności, dotkniętej klęskami elementarnymi, uważamy za pierwszy nasz postulat wobec Rządu i parlamentu i domagamy się równoczesnego traktowania w Izbie przedłożonej natury administracyjnej i gospodarczej. Ze spraw gospodarczych domagamy się załatwienia tych przedłożeń, które jako rentujące się nadają się do przeprowadzenia w drodze operacji bankowej (spółki mieszane). Sprawy te nie wymagają ani nakładania nowych podatków, ani wydawania nowej emisji rent lub bonów kasowych, ale wymagają tylko pomocy i dobrej chęci ze strony sterników nawy państwowej i dadzą się łatwo i prędko przeprowadzić. Takimi rentującymi się sprawami są: 1. załatwienie noweli kanalowej; 2. załatwienie przedłożenia o kolejach lokalnych; 3. budowa gmachów rządowych w miastach; 4. budowa fabryki rządowej nawozów sztucznych. Koło polskie czyni swe stanowisko zawiste od spełnienia tych żądań, a to w interesie nie tylko kraju, ale i całego Państwa, w przeciwnym razie Koło wyciągnie z tego jak najdalej idące konsekwencje. Wzywa się Prezydium, aby w kołach miarodajnych zwróciło uwagę na te sprawy.

P. Re y rozszerzając powyższe wnioski, przedkłada rezolucję: Koło polskie upoważnia swe Prezydium do przedstawienia Rządowi, iż gdy nie nastąpi rychłe wniesienie projektu budowy kolei lokalnych, to Koło odmówi dalszego popierania planu finansowego.

P. Kolischer zwrócił uwagę, iż bez równoczesnego ustawowego zabezpieczenia budowy kanałów nie będzie wolno Kołu zgodzić się na sanację kolei Południowej.

P. Minister Długosz w szczegółowym sprawozdaniu (podane będzie ono w osobnym komunikacie) wyliczył szereg spraw krajowych, popieranych przez Ministerstwo galicyjskie, a następnie zapewnił o odwołaniu się na słowa uznania, wyrażonego mu imieniem Koła przez Prezesa na onegdajszym posiedzeniu, że zawsze bronić będzie interesów kraju i będzie je nadal, jak dotąd, zawsze energicznie popierał.

P. Łazarzski zawiadomił P. Ministra o niektórych sprawach z jego okręgu wyborczego, a mianowicie zwrócił uwagę na zaniedbanie kolei Północnej od Wiednia do Krakowa, na potrzebę rozszerzenia budynku staacyjnego w Oświęcimiu, na urządzenie przyrzędu do wyładowywania towarów na stacji w Białej i na polepszenie administracji telefonicznej w powiecie bialskim.

Z powodu spóźnionej pory Prezes odroczył dalsze obrady do dziś, godziny 4 po południu i zawiadomił, że od P. Ministra skarbu Zaleskiego, bawiącego w Meranie, otrzymał telegram z podziękowaniem za wysłany do niego w myśl uchwały Koła telegram z życzeniami rychłego powrotu do zdrowia.

*

Komisja bankowa Koła polskiego odbyła wczoraj posiedzenie, na którym szczegółowo omawiano finansowe położenie kraju i

trudność uzyskania kredytu hipotecznego, dotykającą wszystkie warstwy społeczeństwa. Podnoszono, że chociaż uruchomienie Sejmu i uchwalenie pożyczki krajowej są bardzo pożądane, to jednakowoż zarządzenie brakowi kredytu, który wobec niemożności zbytu listów zastawnych już od dość dawna czuć się daje, jest rzeczą nagłą, że przeto czas ostateczny, aby Rząd poczynił odpowiednie zarządzenia.

Na wniosek p. Steinhaus a uchwalono odwołać się do JE. P. Namiestnika i na wtorek zaproszono przedstawicieli Banku krajowego, Towarzystwa kredytowego ziemskiego i Banku hipotecznego na posiedzenie komisji bankowej w celu przedłożenia tych żądań w dziedzinie kredytu, do których Rząd może się przyczynić.

Omawiano wreszcie sposób ułatwienia kredytu rzemieślnikom przez obfitsze zasilenie Kas zaliczkowych.

W posiedzeniu i obradach brali udział: P. Minister Długosz, sekretarz Ministerstwa dla Galicyi Neumann, p. Kozłowski, jako przewodniczący, oraz pp. Stesłowicz, Angermann i Rauch.

Rada Państwa.

Z Izby posłów.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów w dalszych obradach nad podatkiem od totalizatora przemawiali pp. Kuranda, Schürff, Hummer i Nawratil, poczem rozprawę zamknięto.

Mowcy pro rzekli się głosu.

Mowcą gen. contra wybrano p. Siengalewicza. Oświadczył on, że mowa jego ma cele obstrukcyjne i wyłuszczał powody, które skłaniają Rusinów do tej taktyki. Choć obstrukcja ruska przeciw planowi finansowemu nie jest na rękę niektórym stronnictwom, to jednak potrzeba postępowanie Rusinów osądzać z ich stanowiska, a wtenczas — mniema mowca — zrozumie się, że ustawa finansowa w obecnych warunkach oznacza dla Rusinów wprost zniszczenie. Jeżeli bowiem t. zw. przekazywania przysporzą korzyści galicyjskim możnowładcom, to załatwienie galicyjskiej reformy wyborczej — rozumuje mowca — odroczone zostanie na czas nieograniczony, a siły polityczne przeciwników Rusinów będą mogły nadal być używane przeciw narodowi ukraińskiemu.

Zatarg między Polakami a Rusinami — wywodził p. Siengalewicz dalej — zaostreza się z dnia na dzień. Rusini żadną sprawą gospodarczą nie dadzą się zaspokoić i nie porzucą swych politycznych żądań. Rusini widzą przyszłość Państwa jedynie w tem, że każdy naród otrzyma własny obszar, gdzie będzie mógł swobodnie rozwijać się. Ta myśl, zdaniem mowcy, zyskuje coraz większą liczbę zwolenników w kołach politycznych monarchii. Od żądania podziału Galicyi na część polską i ruską Rusini nigdy nie odstąpią.

Autonomia galicyjska, wedle mowcy, nie jest w obecnej formie niczem innym, jak absolutyzmem politycznym nad narodem ukraińskim i Rusini dalecy są od myśli popierania tej autonomii. Walka Rusinów nie jest skierowana przeciw parlamentowi, ale idzie im o skłonienie parlamentu, aby objął rolę sprawiedliwego sędziego w sporze polsko-ruskim.

Póki dwa najważniejsze żądania Rusinów, t. j. sprawa reformy wyborczej i Uniwersytetu ruskiego nie będą załatwione — oświadczył p. Siengalewicz — niema mowy o pozytywnej pracy. Mylnie jest, jego zdaniem, twierdzenie, jakoby Rusini lekceważyli żywotne interesy urzędników państwowych. Rząd sam stworzył iunctim między planem finansowym a pragmatyką służbową, a nie Rusini, którzy — zapewnia mowca — przyjaźnie odnoszą się do urzędników, świadomi, że ci spełniają swe obowiązki — z wyjątkiem urzędników w Galicyi wschodniej, ci bowiem, wedle mowcy — stanęli na usługi partii wszechpolskiej. Na Rusinów — zdaniem p. Siengalewicza — nie może paść odium nieprzyjścia do skutku pragmatyki służbowej. Z Rządu obecnego żadne stronnictwo, twierdzi mowca, nie jest zadowolone. Zwalczając Rząd, Rusini, wedle p. Siengalewicza, oddają usługę parlamentowi.

Po trzy i pół godzinnej mowie zakończył p. Siengalewicz swe wywody, wygłoszone częścią po niemiecku, częścią po rusku.

Dr. Kolessa oświadczył, że Rusini nie z lekkośnych motywów zwalczają przedłożenie finansowe i nie chcą oń narazić urzędników na szkodę. Winno temu jest, wedle mowcy, iunctim pragmatyki z planem finansowym, przekazanie bowiem nowych dochodów na rzecz kraju wzmocniłoby większość polską, która nie użyje tych pieniędzy dla kraju.

Urzednicy i nauczyciele — mniema mowca — winni skierować swoją akcję przeciw tym, którzy zniszczyli kompromis w kwestyi galicyjskiej reformy wyborczej. Wobec przypuszczeń, że niedza w Galicyi powinna skłonić Rusinów do zmiany taktyki, mowca odpowiada, że miliony, które przydzielili się Galicyi rzekomo na złagodzenie nędzy, użyte będą do sanacji finansów krajowych tylko w tym duchu, iż wzmocni się przez to wielkich właścicieli, którzy uważają za rzecz zbyteczną przeprowadzenie reformy wyborczej.

W końcu oświadczył mowca, że niektóre czynniki pragnęłyby rozpowszechnić fałszywe mniemanie, iż sprawę polsko-ruską przesunęto na teren uboczny i że jest to rzecz domowa. Rząd, wedle mowcy, zaniedbał w ciągu ostatnich 4 miesięcy zaprowadzić porządek w stosunkach galicyjskich i dziś bowiem nadal trwa w tem zaniedbanie.

Na tem obrady przerwano.

Wśród t. zw. wpływów odczytano wniosek p. Moraczewskiego w sprawie przyznania nadzwyczajnego kredytu celem przywrócenia do porządku zniszczonych dróg i w sprawie przyspieszenia regulacji rzek w Galicyi i na Śląsku; dalej wniosek p. Regera

31)

WIDMO.

(GEORGES OHNET: „LE REVENANT“).

V.

(Ciąg dalszy).

Księżna skierowała się ku drzwiom sali, otworzyła je i przywołując Dominique i córkę, które czekały zaniepokojone, rzekła:

— Chodź tutaj, Elizo i ty, Fanny.

Przywołała także hrabię de Rhodes, który przechadzał się przed domem i skoro ujrzała ich w około siebie, oczekujących na wyjaśnienie, usiadła z całym spokojem, jak władczyni, pozostawiając ich stojących przed sobą.

W głębi gabinetu, koło kominka, umieścił się właściciel Houplière, trzymając się na uboczu. Eliza, cała drżąca, przypatrywała się mate ukradkiem, Gerard, z całą swobodą i pewnością siebie usiadł na oparciu otwartego okna.

— Moja córko — rzekła pani de la Tour d'Avon — rozmówiłam się z tym panem i dowiedziałam się wszystkich okoliczności towarzyszących twojemu wybrakowi. Muszę ci powiedzieć, i wszyscy tutaj obecni potwierdzą, że jedyną drogą zgodną z wychowaniem, jakie otrzymałaś, z rozsądkiem i przyzwoitością, jest uległość mojej woli. Musisz mi towarzyszyć, aby się nie narazić na poważniejsze nieprzyjemności, zarówno dla ciebie samej, jak dla tych, którzyby cię zachęcali do tego nieposłuszeństwa. Nikt na to nie poradzi, że jesteś moją córką, a dzieci muszą słuchać rodziców. Nie sądzą, ahym kiedy znęcała się nad tobą...

Na te słowa, Eliza rzuciła się do nóg matki bardzo wzruszona i ujmując jej ręce:

— Mamo, ja ciebie kocham, ty wiesz o tem dobrze, nie chcę niczego więcej, jak ci się przypodobać, ale miej litość nademną, błagam ciebie! Proszę cię tylko o kilka dni zwłoki. Pozwól mi tu zostać, abym się uspokoiła, rozmyśliła... Och! nie zabieraj mnie, na kolanach błagam cię o to!...

Wobec tego objawu rozpacz, oblicze księżnej wyraziło bolesne zdziwienie.

— Co za niedorzeczność! I jaka przesada w wyrażaniu uczuć! Czy dramat odgrywamy? Nie rozumiem twego wzruszenia. Chcesz mi zrobić opinię barbarzyńskiej matki? Pozostawiałam ci zawsze swobodę czynienia co ci się podoba. Ładnie mi się od wdzięczasz! Skończmy już te grymasy! Nie chcę cię narazić ani siebie samej na komentarze, któreby twoja nieobecność wywołała... Musisz żyć pod moim dachem i uchyliłabyś swoim obowiązkom, gdybyś dłużej się usuwała... Jesteś małoletnią, moja córko, pamiętaj o tem.

Gdy Eliza zwróciła się do właściciela Houplière wzywając jego pomocy, rzekł do niej zmęczonym głosem:

— Uprzedziłem panią, że nie możesz uchylić się przed władzą matki. Rozsądek nakazuje poddać się... Ale proszę i to pamiętać, że nie jest w stanie zmusić pani do pozwolenia rozporządzenia panią, wbrew jej woli.

Na swoim oknie piękny Gerard wzruszył ironicznie ramionami, szepejąc przez zęby:

— Do czego on się miesza, ten stary prostak?

Stary prostak nie wydawał się jeszcze u końca swojej interwenyji, bo dodał z mocą:

— Przedewszystkiem, nie wydadzą pani za mąż wbrew jej woli. Wystarczy pani powiedzieć proste słówko: nie, urzędnikowi

stanu cywilnego, aby przełamać najsilniejsze przymusy skojarzone przeciw pani.

— Wiem o tem! — odrzekła Eliza ze łzami. — Ale uciekłam właśnie przed koniecznością walki. Miałam przez chwilę nadzieję znaleźć skuteczne poparcie, którego tak potrzebuję. Fanny zrobiła mi nadzieję, że pomoc, której pan nie szczędzi każdemu, kto ucieka się do pana, i mnie nie ominie. Ale widzę, żem się pomyliła i że pan nie może nic dla mnie zrobić... Więcej niż biedna Fanny jesteś pan obcy dla mnie, a moja biedna mamka umie tylko płakać...

Na te słowa, Dominique nie mogła się już powstrzymać. Wyciągnęła do księżnej błagalnie dłonie i głosem zdławionym przez łzy zabelkotała:

— Och! Pani!...

Betsy spiorunowała Fanny spojrzeniem i nie raczyła nawet jej odpowiedzieć. Od niej nieczego się nie obawiała. Ale właściciel Houplière zaczynał ją niepokoić. Czerwieniał, bladł i chodził poruszony na małej przestrzeni w głębi gabinetu, Gerard, zaintrygowany spoglądał na niego i zdawało się jakby sobie zadawał pytanie: któż to być może, ten człowiek? Księżna uznała za konieczne przerwać tę scenę, której skutki mogły się stać takie groźne. Podeszła ku drzwiom.

— Chodźmy! Wszystko, co było najważniejsze, zostało już powiedziane. Nie zatrzymujemy się bez potrzeby przy komentarzach bez żadnego znaczenia. Pożegnaj się, moje dziecko i pójdz sama z Fanny do jej domu, gdzie będę czekać na ciebie. Chodźmy, panie de Rhodes...

Piękny Gerard uśmiechnął się, zeskoczył z okna, wystosował pod adresem właściciela Houplière najbardziej impertynenckie skinienie głową i nie czekając na panią de la Tour d'Avon, przeszedł do sali.

Księżna, pozostawszy sama ze starym człowiekiem, popatrzyła na niego po raz ostatni, jakby chcąc sobie wbić w pamięć

jego rysy, wykonała ruch uprzejmie poblżliwy, który mógł ująć za ukłon:

— Dziękuję panu — rzekła — za to co zrobiłeś dla mojej córki...

Spuściła głowę z pokorą i tonem, który tylko dla księżnej samej miał właściwie znaczenie:

— Pani — wyrzekł — niema za co!

Nie odpowiadając na ten sarkazm, odeszła.

Fanny patrzyła w osłupieniu na ruinę wszystkich swoich nadziei. Niezupełnie rozumiała umowę, zawartą pomiędzy księżną, a właścicielem Houplière, ale wiedziała dobrze, iż biedna Eliza została poświęcona. Zwróciła się do swego pana i głosem pełnym wymówek:

— Och! Czy to podobne? Pan, który uratował księcia w Maupertuis! Pan nie próbował ratować tego dziecka?

Leez Eliza jej przerwała:

— Nie masz racji, Fanny. Nie trzeba robić wymówek temu panu z mego powodu. Słyszałaś, że nikt obronił mnie nie może! Ach! gdyby mój biedny papa tu był...

Na te słowa Dominique nie mogła się powstrzymać od głośnego jęku, a właściciel Houplière pobladł.

Młoda dziewczyna kończyła:

— Dziękuję panu, że mnie przyjął, wysłuchał i pożałował... Był pan dobry dla mnie... Zdawało mi się, że czuję, iż chciałby pan być jeszcze lepszym... Nie byłam pieszona dotychczas... Nigdy o panu nie zamnę!

Podala mu rękę. Włożył w nią swoją. Czują, że palce jego drżały w jej dłoni. Podniosła oczy na niego. Ujrzała dwie łzy kręcące mu się pod powiekami. Uśmiechnęła się słodko do niego i rzekła:

— Dziękuję raz jeszcze i żegnam.

(Ciąg dalszy nastąpi).

w sprawie zakazu zatrudniania więźniów i osób wojskowych przy dostawach publicznych.

P. Buzek wniósł interpelację w sprawie doniesień dzienników o rzekomym przekupieniu posłów przez Canadian. Interpelant zapytuje, czy jest prawdą, że w papierach skonfiskowanych w biurach Towarzystwa znalaziono wykaz posłów, którzy za zapłatą oddawali usługi Towarzystwu, interweniując u władz. Czy P. Minister spraw wewnętrznych gotów jest ten wykaz podać bezpośrednio do wiadomości Izby posłów, albo też, jeżeli w owych wykazach nazwiska są ukryte — cały materiał, który mógłby przyczynić się do wykrycia tajemnicy nazwisk, podać do wiadomości Izby, a gdyby takiego wykazu nie było, zbadać skonfiskowane w Canadian Pacific papiery w tym kierunku, czy postawie od Canadian Pacific za interwencję u władz, za popieranie spraw Towarzystwa lub w inny sposób otrzymali pieniądze, czy też odnieśli korzyści materialne. W końcu zapytuje interpelant P. Ministra spraw wewnętrznych, czy gotów wyniki tego śledztwa podać do wiadomości Izby.

Dr. K. Lewicki zapytał Prezydenta Izby w sprawie projektowanego utworzenia Akademii górniczej w Krakowie. Jest to dla Galicji sprawa narodowo-polityczna pierwszorzędnej znaczenia. Rząd swego czasu oświadczył, że podobne kwestye będą rozwiązywane tylko w porozumieniu między Polakami a Rusinami.

Mimo to — zalił się interpelant — na jednostronne żądanie Polaków po za plecami Rusinów postanowił Rząd założyć Akademię górniczą od 1 października 1914. Z drugiej strony Rząd wobec Polaków w kwestyi Uniwersytetu ruskiego we Lwowie okazał, zdaniem mowcy, ogromne ustępstwa, nie wypełniając przyczynienia danych Rusinom. Podobnym postępowaniem — mniema dr. Lewicki — wywołuje Rząd najwyższe rozgoryczenie wśród Rusinów, którzy muszą chwycić się samopomocy. Rusini już w czerwcu b. r. wnieśli interpelację w tej sprawie, ale Rząd na nią dotąd nie dał odpowiedzi, dlatego mowca prosi Prezydenta, aby skłonił Rząd do możliwie szybkiej odpowiedzi na tę interpelację i usprawiedliwienia postępowania swego w tej sprawie.

Wiceprezes Zdarsky odpowiedział, że zakomunikuje to pytanie Rządowi.

Dzisiaj przed południem zebrała się Izba na dalsze obrady.

Z komisji budżetowej.

Subkomitet komisji budżetowej rozprawił wczoraj w dalszym ciągu nad kwestyą emigracji.

Reprezentanci Rządu udzielali rozmaitych wyjaśnień, a między innymi stwierdzili, że niejaki Grünhut kilkakrotnie czynił doniesienia do Ministerstwa wojny i handlu, krytykując w tych doniesieniach działalność funkcjonariuszy Ministerstwa handlu w sprawie udzielenia koncesji Tow. „Canadian Pacific“. W doniesieniach tych jednak nie podnieśli żadnych konkretnych faktów, które dałyby możliwość Rządowi do pociągnięcia do odpowiedzialności skompromitowanych rzekomo wyższych urzędników Ministerstwa. Ministerstwo wojny zastrzegło się stanowczo przeciw temu, jakoby Grünhut był jego mężem zaufania.

P. Minister spraw wewnętrznych Heindl oświadczył, że przed ukończeniem dochodzeń sądowych i policyjnych nie może dać żadnych szczegółowych wyjaśnień. Mowca stwierdził, że Rząd daleki jest od zamazywania tej sprawy, ale w obecnym stadium nie może poczynie oświadczeń kategorycznych. W porozumieniu z Prezydium Izby poselskiej zwrócił się P. Minister do prezydium policyjnego, aby Grünhuta przesłuchano w drodze policyjnej.

W końcu szef sekcji Riedl dał szereg wyjaśnień co do machinacji agentów i biur emigracyjnych, specjalnie zaś wskazał na nadużycia agentów emigracyjnych w Galicji. Mowca pokazał listy rozmaitych Towarzystw emigracyjnych, mające na celu propagandę emigracyjną. Emigrantom płacono prowizję za werbowanie nowych emigrantów. O wiele szkodliwszą, niż czynność Towarzystw, jest czynność agentów w portach północnych. — Mowca przedłożył szereg listów, wysyłanych przez takich agentów, między innymi list pisany po polsku, do którego dołączono objaśnienia, jakich środków ostrożności chwycić się mają emigranci, obowiązani do służby wojskowej, aby się przedostać przez granicę austriacką do Antwerpii.

Co do Tow. „Austro-Americana“, to do r. 1911 Towarzystwo to stało na tem stanowisku, że na podstawie swej koncesji jest upoważnione do książkowania emigrantów nietylko dla swych okrętów, lecz także dla okrętów innych Towarzystw. Jednakże na podstawie rozstrzygnięcia Ministerstwa handlu z r. 1911 musiało Towarzystwo zrezygnować z tej prerogatywy. Niemniej nie można było uniknąć tego, że agenci „Austro-Americany“ dalej książkowali emigrantów dla innych Towarzystw.

W końcu podniósł mowca, że kwestya emigracyjna ma wielkie znaczenie dla Galicji.

Głównym dążeniem polityki gospodarczej austriackiej musi być wytworzenie w kraju pracy dla ludności galicyjskiej i troska o to, by emigranci wrócili do kraju i mogli tam zastać grunt do pracy i zarobku.

Następne posiedzenie subkomitetu zapowiedziane zostało na wtorek, 28 bm.

Sprawy krajowe.

(Działalność publicznych Biur pośrednictwa pracy w naszym kraju).

□ Pośrednictwo pracy uregulowane zostało w naszym kraju w r. 1904 w drodze ustawodawstwa krajowego. Statystyczne zestawienia za II. półrocze r. 1912 i I. półrocze r. 1913 wykazują, że do najliczniejszej grupy należą jeszcze powiaty, które oświadczyły się przeciw założeniu powiatowych Biur pośrednictwa pracy. Takich powiatów jest 38; w ostatnim roku przybyło tylko jedno biuro powiatowe, założone przez powiat rawski.

Trzydzieści pięć powiatów oświadczyło się za założeniem powiatowych Biur pośrednictwa pracy, i to albo własnych, albo wspólnych z sąsiednim powiatem lub miastem. Jedynie powiat lwowski nie oświadczył się dotąd ani za założeniem, ani przeciw założeniu powiatowego Biura pracy.

Obecnie istnieje w naszym kraju 27 publicznych Biur, względnie urzędów pośrednictwa pracy powiatowych i miejskich. Prócz Reprezentacji miast Lwowa i Krakowa, które w myśl ustawy mają bezwarunkowo obowiązek utrzymywania Biur pracy i temu obowiązku czynią zadość, istnieje 25 powiatowych urzędów pośrednictwa pracy.

Ruch w Biurach pracy za r. 1912 wykazuje, że było w tym roku 46.999 zgłoszeń pracodawców (w r. 1911 było 45.784); zgłoszeń szukających pracy było 35.359 (w r. 1911 było 35.898), skutecznych pośrednictw było 30.612 (w r. 1911 było 31.919).

W r. 1912 wzrosła więc liczba zgłoszonych przez pracodawców miejsc wolnych, natomiast spadła zarówno liczba zgłoszeń po te miejsca ze strony robotników, jak i to w wyższym jeszcze stopniu, liczba skutecznych pośrednictw.

Na ogólne zmniejszenie się liczby zgłoszeń szukających pracy złożył się niewielki wzrost zgłoszeń robotników po pracę w kraju, połączony z równoczesnym znacznym zmniejszeniem się cyfry robotników zgłaszających się do Biur po pracę za granicą. Byłby to moment bardzo pocieszający, gdyby nie zachodziła tu ta okoliczność, że Biura z reguły przyjmują do wiadomości i rejestrują tylko takie zgłoszenia robotników o pracę, które mają nadzieję skutecznie załatwić.

W r. 1912 na 100 zgłaszających się robotników żądało pracy w kraju 25 (w r. 1911 — 23), zagranicą 75 (w 1911 r. 77). Stosunek więc zgłoszeń szukających pracy w kraju i zagranicą poprawił się na korzyść kraju w tym samym stopniu o 2 proc., jak analogiczny stosunek zgłoszeń miejsc wolnych w kraju i zagranicą. Na 100 zgłoszonych miejsc wolnych było bowiem w kraju 24 (w 1911 r. 22), zagranicą 76 (w 1911 r. 78).

Skutecznych pośrednictw było w r. 1912 wogóle mniej o 1307 w porównaniu z r. 1911, mianowicie o 37 mniej w kraju, a 1270 mniej zagranicą. Pośrednictw tych było w r. 1912 w kraju 5192, zagranicą 25.420. Pośrednictwo pracy zagranicą kraju może w myśl obowiązującej ustawy odbywać się tylko za wiedzą i zezwoleniem krajowego Biura pracy. Biura zopodrewniały robotników: do innych krajów Monarchii austro-węgierskiej w 1912 r. 7843, w 1913 r. do 30 czerwca 9196; do Niemiec w 1912 r. 15.152, w 1913 r. 12.747; do innych państw w 1912 r. 2425, w 1913 r. 2830.

Przy pośrednictwie do innych krajów Monarchii austro-węgierskiej, bardzo pomyślnie rozwija się pośrednictwo robotników rolnych przedewszystkiem sezonowych z Galicji do Czech, a to dzięki współdziałaniu na tem polu obustronnych organizacji publicznych pośrednictwa pracy.

Do innych państw wysłały biura robotników: do Francji w 1912 r. 30, w 1913 r. 19; do Szwajcaryi w 1913 r. 33; do Danii w 1912 r. 10, w 1913 r. 1530; do Rosji w 1912 r. 106, w 1913 r. 86; do Rumunii w 1912 r. 2279, w 1913 r. 981; do Bułgarii w 1913 r. 181 robotników.

W b. r. odzyskały Biura zgłoszenia pracodawców z Danii i załatwiły je skutecznie w bardzo szerokiej mierze. Po raz pierwszy wysłały Biura robotników do Szwajcaryi i Bułgarii. Natomiast stosunki z pracodawcami w Szwecji od 4 lat nie zostały odnowione (w r. 1909 wysłano 176 robotników), a pośrednictwo do Rumunii pozostało w bieżącym roku znacznie w tyle poza poprzednimi laty.

Nie udało się też dotychczas, z wyjątkiem r. 1909, w którym utworzono ekspozyturę krajowego Biura w Nancy, ująć w ręce publicznego pośrednictwa w szerszej mierze wychodźstwa z naszego kraju do Fran-

cy, która odbywa się od r. 1910 przeważnie z pominięciem publicznych Biur pośrednictwa pracy, a tem samem ze szkodą robotników.

Powitano natomiast z radością wiadomość, że „opieka nad robotnikami polskim we Francji“ w Paryżu, założona przez Maryę hr. Zamoyską, która niejedną już robotnikom naszym we Francji oddała usługę, otrzymała od władz francuskich pozwolenie na bezpłatne pośrednictwo robotników krajowe Biuro pośrednictwa i upoważniło Biura publiczne w naszym kraju do utrzymywania stosunków z pomienioną instytucją w Paryżu.

Ustawa finansowa i budżet na czas od 1 stycznia do 30 czerwca 1914.

(II.) Budżet przejściowy na czas od 1 stycznia do 30 czerwca 1914 wykazuje:

w wydatkach . . .	1.564,458.879 kor.
w dochodach . . .	1.564,528.620 „

zamyka się przeto nadwyżką w wysokości 69.741 kor.

Porównanie cyfr tego półrocznego budżetu z cyframi preliminarzy na rok 1913 sprawia znaczne trudności. Państwowe dochody i wydatki nie rozdzielają się mianowicie w różnych działach służby równomiernie na dwa półrocza kalendarzowe. Drugie półrocze, od czerwca do grudnia, bywa dla Skarbu państwa nierównie wydatniejsze i w regule zamyka w sobie właśnie nadwyżkę dochodu za rok cały w porównaniu z rokiem poprzednim. Natomiast wiele znacznych wydatków musi się pokrywać już w pierwszych miesiącach roku. Zwłaszcza podatki bezpośrednio napływają w drugim półroczu nierównie mniej, niż w pierwszym. Co do tytoniu główne zyski osiąga się również dopiero w II. półroczu, a zakupno krajowego tytoniu, wymagające znacznych sum przypada przeważnie na pierwsze miesiące roku kalendarzowego. W ogólnej jednak sumie dochodu i wydatków wyrównały się owe różnice o tyle, iż budżet półroczny za czas od 1 stycznia do 30 czerwca 1914 nie wykazuje wprawdzie żadnego plus wobec rachunkowej połowy cyfr preliminarza pro 1913, ale tylko okragło 6-5 milj. pozostaje w tyle poza połową sumy preliminarza pro 1913.

Cyfrowe porównanie pomiędzy budżetem przejściowym a budżetem pro 1913 jest niemożliwe.

Zgadza to się z charakterem przejściowego budżetu, że preliminowano w nim tylko takie pozycje wydatków, które faktycznie i nieodzownie w tym okresie czasu muszą być zrealizowane. Tem też wyjaśnia się, że ze wszystkie kredyty w tym półrocznym preliminarzu związane są terminem ważności tylko do 30 czerwca 1914.

Jak w latach poprzednich, nie może także i w tym roku ogół wydatków pokryty być bieżącymi dochodami. W art. IV. ustawy finansowej uprasza Rząd o upoważnienie do operacji kredytowych na sumę 141-8 milionów koron. Z tej sumy jednakowoż nie można brać sumy 59-9 milionów koron w rachubę co do budżetu I. półrocza 1914. Tych 59-9 milionów koron przedstawia właściwie kredyt dodatkowy do preliminarza pro 1913, który musi być zużytkowany, gdyż Delegacje uchwały z d. 20 października 1912 przyzwoliły nadzwyczajne kredyty na cele uzbrojenia armii i marynarki, których zapłaćcenie przypada na r. 1913. Części wszakże przypadającej na Austrię nie można jeszcze było uwzględnić w budżecie państwowym pro 1913. Owóż dla jej właśnie pokrycia ma posłużyć wspomniana operacja kredytowa. Po wyłączeniu tej sumy potrzeba operacji kredytowej na sumę 89-9 milionów koron, t. j. okragło 5-7 proc. ogółu wydatków preliminowanych na czas od 1 stycznia do 30 czerwca 1914.

W r. 1913 w projekcie ustawy finansowej przewidziano operacje kredytowe na sumę 130 mil. kor.

Oprócz tego dla pokrycia wydatków roku 1913 były do rozporządzenia dwa wyjątkowe dochody, mianowicie nadwyżki budżetowe roku 1911, a to okragło 42-5 mil. kor. i zysk z monety 7- mil. kor., razem więc 49-5 mil. kor., których dziś niema.

Te trzy pozycje w sumie 179-5 mil. kor. czynią również 5-7 proc. ogółem zapotrzebowania pro 1913.

W I. półroczu 1914 będą tedy tak samo, jak w 1913 r. okragło 94-3 proc. ogółu państwowych dochodów pokryte bieżącymi wydatkami.

Przy wyborze wydatków, które dochodami z tych operacji kredytowych pokryje się, uwzględniono przedewszystkiem budowlane i inne inwestycje kolei państwowych, co do których w pierwszym półroczu 1914 ustalono zapotrzebowanie na tylko 30 mil. kor., gdyż okres budowlany w pierwszych 6 miesiącach roku trwa krótko, a także zaopatrzenie środków ku utrzymaniu ruchu w I. półroczu, ze względu na terminy dostaw i umowy co do spłaty, wymaga sum stosunkowo

niewielkich. Dalej pokryte będą w drodze kredytowej nadzwyczajne wydatki na cele armii i marynarki, ponadto zaś sumy 6,453.000 kor., przeznaczonych dla amortyzacji długu państwowego, dostarczyć ma również operacja kredytowa.

Przy takich operacjach kredytowych dla celów amortyzacji idzie, jak wiadomo, o to, by te rodzaje długów państwowych, które w r. 1868 nie mogły zostać zuniifikowane, zwłaszcza z powodu ustanowionych planów losowań, przemienić dodatkowo na rentę, co do czego już w § 2 ust. z 24 grudnia 1867, Dz. u. p. nr. 3 1868 orzeczone zostało stanowcze upoważnienie. Zresztą poprzestano w tym kierunku na skromnym rozmiarze, gdy zapotrzebowanie z tytułu opłaty odsetek różnawo się ubytkowi odsetek wynikającemu w I. półroczu 1914 z umorzeń.

Tu zaznaczyć jeszcze wypada, że przy zestawieniu budżetu przejściowego bilansowanie dochodu i wydatków w I. półroczu było niezwykle trudne z powodu ubytku wpływów przypadkowych i niższego stanu wyników poważnych kategorii dochodu, gdy wydatki mało co pozostają w tyle po za arytmetyczną połową r. 1913.

W uwagach nad roztoczonym powyżej przeglądem budżetu przejściowego, tak jak go w swem *exposé* przedstawił P. Kierownik Ministerstwa skarbu, szef sekcji dr. bar. Engel, pisze *Fremdenblatt* pod d. 22 b. m.:

Odpowiedzią na podane do wiadomości cyfry gospodarki państwowej była haussa rent, co świadczy, że stosunki są o wiele pomyślniejsze, aniżeli przypuszczano. Ze położenie polityczne szkodliwie oddziało na stosunki ekonomiczne, nie da się zaprzeczyć, nie w tej jednak mierze, jak sobie wyobrażano. Organizm gospodarki państwowej pozostał zdrowy. Rosnąca ekonomiczna i finansowa konsolidacja cechuje ekonomiczny rozwój Monarchii w ostatnich dziesiątkach lat. Zaznaczyło to się nawet w ciągu gwałtownych burz, jakie świeżo przeciągnęły nad Monarchią. Gorszą byłoby rzeczą, aniżeli nawet następstwa niespokojnych czasów, gdybyśmy z przesadną obawą i niepewnością mieli patrzeć w przyszłość. Tak zrozumieć należy słowa bar. Engla, że siła gospodarcza Monarchii, która niejednej przeciwności stawiała czoło, winna z całą energią zająć się tem, by panujące obecnie stosunki przemieniły jak najrychlejš.

Oczywiście jednak ten apel bar. Engla połączyć należy z życzeniem, by na razie nie ustawał w ochotnym ponoszeniu ofiar. Ofiarą taką ma być rezygnacja z rychłego spełnienia się różnych pożądaných reform administracyjnych i pewnych tradycyjnych, lub nowych świadczeń Państwa, obok równoczesnego podniesienia świadczeń jednostek na rzecz ogółu, t. j. Państwa.

Bar. Engel wskazał na ścisły związek zachodzący pomiędzy budżetem, a stosunkami ekonomicznymi. Stan ich w ostatnich czasach nie był pomyślny. Przemysł i handel wiele ucierpiał, ale bar. Engel wyraził nadzieję, że konstelacja zmieni się na lepsze. Co prawda, dzisiejsze położenie mało jeszcze daje jasnych promyków. Centralne zamknięcie r. z. wykazuje znaczny ubytek, zapasy kasowe uległy redukcji, targ inwestycyjny nie przedstawiał, jak sam bar. Engel przypuszcza, jeszcze nigdy takiego obrazu depresji, drożyzna gotówki daje się powszechnie odczuwać, i jak we wszystkich państwach świata, tak i w Austrii polityka kredytowa doznała silnego zamącenia. A jednak pomimo tego wszystkiego budżet Austrii okazuje nadzwyczajną elastyczność dzięki temu, że czerpać może z rezerwoaru nawskróś zdrowej gospodarki państwowej.

Exposé bar. Engla, kończy *Fremdenblatt*, wolne jest od wszelkich przymieszek partyjno-politycznych, spodziewać się więc wypada, iż wywrze silne wrażenie na opinii publicznej.

KRONIKA.

Lwów, 24 października.

Kalendarz.

Sobota (25 października):

Kryspina. — Samomyśla. — Andronika.

Wschód słońca o godzinie 6-03 rano, zachód słońca o godzinie 4-18 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 15 stopni Cel.

— JE. ks. Biskup Pelczar wyjechał wczoraj z Przemyśla do Rzymu na dwa tygodnie.

— P. Henryk Mościcki, znany historyk, sekretarz redakcji *Tygodnika Ilustrowanego*, bawi w naszym mieście.

— Komisya teatralna Rady m. Lwowa odbyła wczoraj wieczorem posiedzenie pod

* Zjazd polski w Holandii. W uroczystość Wszystkich Świętych, dnia 1 listopada, i w Dzień Zaduszny, 2 listopada, odbędzie się w Winterswyk w Holandii, zjazd przywódców pracy społecznej.

* Lotnicy przemysłowcami. Z Kolonii donoszą do *Foss. Zig.*: Według doniesienia z granicy belgijskiej władze graniczne stwierdziły, że lotnicy w ostatnich czasach uprawiają na wielką skalę przemysłownictwo rozmaitych towarów z Francji do Belgii i na odwrót. Zwyczajnie lotnicy wznoszą się w pobliżu granicy belgijskiej i wylądowują w departamencie Pas de Calais. Głównie przemycają koronki.

* Nieco o rozwodach amerykańskich. W amerykańskiej Rzeczypospolitej Urugwaj weszła obecnie w życie nowa ustawa, umożliwiającą jednemu z małżonków — ale tylko kobiecie — rozwód, nawet bez zezwolenia i zgody męża. Dla uzyskania takiego rozwodu niezadowolona żona musi tylko zgłosić się w sądzie i w przeciągu roku trzy razy żądanie swoje powtórzyć. Mężowi prawo takie nie przysługuje, może on jednak uzyskać rozwód na podstawie obopólnej zgody, albo gdy zachodzi jeden z warunków, wymaganych ustawą do unieważnienia małżeństwa.

* Wyspa Robinsona. W ostatnim numerze *Timesa* londyńskiego zamieszczono ogłoszenie urzędu administracyjnego kolonii angielskich, podające do wydzierżawienia grupy wysp archipelagów Nightingale, Inaccessibile i Gouth na oceanie Atlantyckim. Przy tej okazji redakcja podaje notatkę, że jedna z tych wysp, nosząca nazwę Tristan da Alinba, należąca do archipelagu wysp Inaccessibile, związana jest tradycją mieszkańców z postacią Robinsona Cruzoe. Liczy ona tylko z górą stu mieszkańców, prowadzących patryarchalny tryb życia i podlegających władzy najstarszego z póród siebie. Od szeregu lat nie zdarzyło się na wyspie żadne przestępstwo; ludność zaspakaja wszystkie swe potrzeby na wyspie i żyje w dobrobycie.

* Znaleziony skarb. We wsi Chlewkach, w powiecie borysowskim — jak donoszą z Mińska — włościanie znaleźli skarb, składający się z złotych i srebrnych monet polskich, rossyjskich, austriackich, niemieckich i szwedzkich, pochodzących z XV. i XVI. wieku.

* Podróżnik polarny Frithjof Nansen — jak donoszą z Petersburga — ma w tych dniach tam przybyć ze swej ostatniej podróży do bieguna północnego na parowcu „Correct“.

* Eksplozja kotła. W miejscowości Weisbach koło Chemnitz eksplodował we wtorek, 21 b. m., w fabryce pożyczki Pilza kocioł parowy. Jeden ze strażaków ogniowych poniósł śmierć, czterech robotników zaś odniosło ciężkie rany.

* Czworograniaste monety srebrne i niklowe mają być puszczone w obieg w Holandii, z dniem 1 listopada b. r.

* Wypadek na morzu. Z Mesen, w gubernii archangielskiej, donoszą: W pobliżu półwyspu Kanin zaskoczyła onegdaj rybaków burza. Dwie łodzie wyrzuciły się, przyczem 10 rybaków utonęło.

* 1570 kilometrów przebył onegdaj na aeroplanie wraz z pasażerem lotnik niemiecki inżynier Schlegel.

* Kapitan „Volturna“ o katastrofie. Kapitan Inch, dowodzący spalonym okrętem „Volturno“, nadesłał drogą telegrafu bez drutu z okrętu „Kroonland“ do Nowego Jorku następujący opis katastrofy:

Piętnaście minut po okrzyku „Pali się!“ płonął już przód okrętu i sklady. Pomimo usiłowań stłumienia pożaru, ogień rozszerzał się z niezwykłą szybkością i wkrótce płomienie ogarnęły tylny maszt, oraz strażających marynarzy, którzy spłonęli. Potem nastąpiło kilka wybuchów, które zburzyły salon i szpital oraz uszkodziły ster i kompas. Wobec tego kapitan dał rozkaz telegrafowania o pomoc. Zopatrzone w żywność szalupy ratunkowe i spuszczone je na wodę. Dwie z nich rozbiły się natychmiast, a jedna, którą dowodził oficer Miller, przewróciła się i wszyscy, którzy do niej wsiadli, wpadli w morze. Wkrótce jednak łódź zdołano sprowadzić do normalnego położenia i niektórzy podróżni wdrapali się na nią z trudnością. Następna łódź dobrze odpłynęła od okrętu, ale w ślad za nią idąc, wpadła pod kadłub okrętu i rozbiła się na szczytki. Wszystkie te łodzie, były pełne pasażerów. Kapitan widząc to, wydał rozkaz zaprzestania dalszego spuszczenia łodzi i rozdał pasy ratunkowe.

O godzinie 11 przejechał na wezwanie radiotelegraficzne „Volturna“ parowiec „Carmania“, z którego napróżno próbowano wysłać łódź ratunkową. Nie udało się to również parowcowi „Seydlitz“, który przypłynął wkrótce za „Carmania“. Nie mogły też osiągnąć „Volturna“ łodzie „Kroonlandu“.

O godzinie 9:30 wieczorem wszystko dookoła komina stało w jasnym płomieniu. Pompy i maszyny dynamiczne musiały zaprzestać pracy z powodu braku pary. Telegraficy pracowali do godziny 11. Wtedy wyleciał w powietrze magazyn na pomoście komendanta.

Krażyły już teraz liczne szalupy okrętów ratowniczych ze strony nie objętej pożarem „Volturna“. Kapitan rozdził pasażerom, aby skakali w łodzie i w ten sposób wielu się uratowało.

Tymczasem ogień ogarniał już przód okrętu. Ukrywano to przed pasażerami, aby zachowali spokój.

Główny inżynier, telegrafista i kapitan budowali w nocy małe tratwy, ale już były niepotrzebne, bo wkrótce po piątej zrana przybito wiele szalup z pomocniczych okrętów, a morze uspokoiło się. O godzinie 8 nie było już na pływającym okręcie pasażerów. Pozostała tylko część załogi, z którą kapitan dostał się na statek „Kroonland“, przekonawszy się uprzednio, że nikogo już na „Volturnie“ niema.

* Potrafią się dobrze reklamować! Lady Grace of Westmore, która od kilku dni bawi w Berlinie, chce na kontynencie europejskim zebrać milion podpisów pod odezwą, domagającą się nadania prawa wyborczego kobietom. Młoda lady, bardzo ładna i elegancka kobieta, jest przeciwniczką brutalnego sposobu walki sufrażystek angielskich i pragnie wyzwolić kobiety z pod „tyranstwa“ mężczyzn nie przez rozbijanie okien w biurach rządowych i t. p., lecz na drodze legalnej, Lady, doskonała skrzypaczka, daje koncerty i przy tej sposobności zbiera podpisy, których jej nikt nie może odmówić. W Berlinie chce odwiedzić pomiędzy innymi kilku wybitniejszych parlamentarzystów.

* Ze statystyki Francji. Francuskie ministerstwo robót publicznych ogłosiło obecnie urzędową statystykę, która daje bardzo interesujący pogląd na rozdział liczb dzieci we Francji na poszczególne rodziny. Ogółem liczy obecnie Francja 11,317,434 rodzin. Z liczb tej 1,805,744 rodzin jest bezdzietnych, 2,967,571 rodzin ma po jednym dziecku, 2,261,978 rodzin po dwoje dzieci. Rodzin mających troje dzieci liczy Francja 1,643,925, czworo dzieci 987,392, pięcioro 566,768, sześćo 182,998, ósmioro 94,728, dziesięcioro 20,639, jedenaścioro 8305, dwanaścioro 3508, trzynastaścioro 1437, czternaścioro 554, piętnastaścioro 249, szesnastaścioro 79, siednastaścioro 34 i 45 rodzin, mających 18 lub więcej dzieci.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. (Pożegnanie Didura w „Pajacach“ i „Verbum nobile“ — Nowinki.

Moniuszkowskie cacko operowe bywało u nas dotychczas tak zaniedbywane, jak „Straszny dwór“, którego wznowienie rozpoczęło tegoroczny sezon. Wzorem doczekaliśmy się z pełnym pietysmem wznowionego „Verbum nobile“. tego najpiękniejszego prozera twórczości dramatycznej Moniuszki. Didur, jako p. Serwacy, Okoński, jako p. Marcin, Szymanowska-Zuzia, Freszel-Stach — toż to dopiero siły godne genialnej jednoaktówki moniuszkowskiej! Nie mógł Didur zejść ze sceny naszej godniej, jak w kontuszu i przy karabeli — dawno nie widzieliśmy takiego Serwacego... i nie słyszeli takich serdecznych oklasków.

Ze w gronie tych artystów młody debiutant p. Freszel nie tylko potrafił utrzymać się na odpowiednim poziomie, ale nawet wybić się... najlepszy to dowód jego talentu i pracy. Tylko tak dalej!

O Caniu p. Manna nie pisałem umyślnie po przedstawieniu zeszlotygodniowym, chcąc napisać obszerniej później... Jeśli prawdą jest, że człowieka tego przed trzema dopiero laty wyrwano z najciemniejszego ghetta, nie umiającego ani słowa po polsku i niezdolnego do porządnej frazy głosowej... to naprawdę w przeciągu tego krótkiego czasu dokonano po prostu cudu i prof. Ludwig może być z tego dumny. Ale też szkoda, że troszka o byt materialny przewyciężyła potrzeby moralne, które wymagały: nie puszczać go jeszcze na scenę, szlifować ten klejnot głosowy w pracowni szkoły śpiewu, aby potem dać światu gotowy już brylant pierwszej wody. Znany warunki sceny lwowskiej i śpiewak, a zwłaszcza tenor, który się na nią dostanie, zmuszony jest śpiewać wszystko i jak najczęściej. P. Mann w przeciągu miesiąca śpiewał więcej niż dziesięć razy... Czy to nie za dużo na takiego młodego śpiewaka?... Czy nie należy lękać się, o ten piękny, iście wyjątkowy głos, mogący śpiewaka wnieść na najwyższe szczyble kariery śpiewacza?! Ja przynajmniej otwarcie wyrażam moje obawy, choć przestroga, którą dla tego wyraziłem po debiucie p. Manna u nas, że została zrozumiana i tłumaczona, ściągając na mnie zarzut: szkoda młodym talentom!

Jego Canio w „Pajacach“ przygotowany znacznie sumiennie i lepiej niż Eleazar w „Zydówce“ daje nam przedsmak tego, co moglibyśmy mieć z Manna po odpowiedniej nauce i przygotowaniu. Wyrażna i piękna dykcja włąściwa osobom, które w późnym wieku uczą się jakiegoś języka, pewne poczucie artystyczne i odczucie pracy są widoczne, ale zarazem widać, że śpiewak nie jest panem swego głosu, nie ma jeszcze należytego podkładu naukowego.

Nieszczęściem jest u nas los prawie wszystkich śpiewaków... Ie w ten sposób gło-

sów się marnuje, trudno zliczyć. Kraj nasz, który jest kopalnią śpiewaków, mógłby produkować trzy razy tyle, gdyby ktoś chciał zaryzykować swe kapitały na tem polu. Istotnie interes mógłby być dobry. Nowy ten przemysł galicyjski, dostawa śpiewaków na sceny zagraniczne, (bo u nas pozostaje za mały), powinienby być zorganizowany i traktowany poważnie, ma on bowiem, zdaniem mojem, wszelkie szanse powodzenia i rozwoju.

Do końca listopada mamy na polu muzyki względny spokój. Ale zaraz potem zaczynają się czasy gorące. Backhaus, Elman, zjazd Towarzystw śpiewackich... Najciekawszym punktem zjazdu będzie wykonanie oratorium Sołtysa „Śluby Jana Kazimierza“ w sobotę (7 listopada) po południu w katedrze z panią Korolewicz-Waydową jako solistką i wspólny koncert w niedzielę w południe w teatrze, gdzie zgromadzi się świat śpiewaczy całej Polski.

Agencja p. Türka wydała staranny i bogato ilustrowany program sezonu koncertów w r. 1913/1914. Dwudziestu najwybitniejszych artystów zgromadził p. Türk gwoli uprzyjemnieniu nam obecnych smutnych czasów, między innymi takich potentatów jak d'Albert, Casals, Ysaye, Baklanow, Landowska, Rubinstein.

E. Walter.

Franciszek Bawita-Gawroński wydał ciekawe bardzo materiały do dziejów kozaczyzny i hajdamaczyzny. Przyszły badacz tej epoki znajdzie w nich bogatą skarbnicę, na którą złożyły się: Jawein Mecula t. j. Bagno głębockie, kronika zdarzeń z lat 1648—1652, napisana przez Natana Hannovera z Zaslavia i wydana po raz pierwszy w Wenecji w r. 1656, w polskim przekładzie z oryginału, opatrzonym wstępem i objaśnieniami dr. Majcra Balabana; listy Adama Kisiele z 1648 r., znajdujące się w zbiorach br. Ludwika Kronenberga w Warszawie; listy Bohdana Chmielnickiego i innych osób współczesnych; Kosiszczyzna; wreszcie inwentarz zamku i miasta białoceckiewskiego z 1641 r.

Józefa Olszewskiego „Listy z podróży“ po Niemczech, Włoszech, Francji, Holandii i t. d., drukowane częściowo w naszych piśmiech, odznaczają się wybitnym zmysłem obserwacyjnym, stylem lekkim i barwnym. Autor umiał patrzeć na wszystko, co mu się w tej wycieczce za granicę rzuciło w oczy, odnoszone zaś wrażenia potrafił przybrać w piękną formę, więc i listy jego stanowią bardzo sympatyczną lekturę.

Adam Cehak-Stodor „Krasomówstwo“. Zasady i wzory krasomówstwa polskiego. Lwów. Nakładem księgarń Stanisława Köhlera.

Niniejsza książeczka stanie się zapewne wielce pożyteczną w szkołach nie tylko średnich, ale takich, które uczą deklamacji. Autor pisze w niej o wyrażaniu się, o zdaniach i łączeniu zdań, o kompozycji mowy, technice żywego słowa, mowie gestów i ruchów i t. d. Rozdziały o różnych rodzajach mów ilustruje autor przytaczaniem mów naszych polityków, profesorów, uczonych i księży.

Książka napisana przystępnie, jasno i planowo, zasługuje na uwagę.

Z teatru miejskiego donoszą: Afisz jutrzejszego przedstawienia popołudniowego dla młodzieży szkolnej zapowiada „Mazepę“ J. Słowackiego. Wojewodę gra p. Chmieliński, Amelię pani Siemaszkowa, w roli Mazepy debiut p. Maryana Pella.

Jutro wieczorem wraca na afisz efektowna i zajmująca operetka Lehara „Ewa“ z niezrównaną przedstawicielką roli tytułowej p. Heleną Miłowską, którą usłyszymy również w niedzielnym wieczornym przedstawieniu „Zuzi“.

W niedzielę po południu po raz piąty dowiejną komedya Molnara „Bajka o wilku“ z pp.: Ireną Trapszo, Nowackim i Rasińskim w głównych rolach.

We wtorek przyszłego tygodnia premiera głosej operetki, znanego dobrze naszej publiczności kompozytora „Manewrów jesiennych“ E. Kalmana, p. t. „Prymas cyganów“ (abonament nr. 9). — Operetka ta, zaliczona jednomyślnie przez krytykę zagraniczną do najlepszych utworów operetkowych, jakie się w ostatnich latach pojawiły na scenie, ukaże się w najstarszym przygotowaniu i wyborowej obsadzie ról. Tytułową rolę, dającą szerokie pole do popisu, a graną w Wiedniu przez Girardiego, odtworzy p. Kuligowski. Inne główne role odtworzą pp.: Brzeska, Kasprończycowa, Markowska, Miłowska, Sobolówna, Miller, Solnicki, Tatrzański i inni. Akcja operetki, obfitującej w niezwykle efektowne sceny, rozgrywa się w pierwszym akcie w środowisku cygańskim, w dwóch następnych w Paryżu. W pierwszym akcie sensacja pewnego rodzaju będzie orkiestra dziecięca na scenie. „Prymas cyganów“ grany będzie przez trzy dni z rzędu, t. j. po raz pierwszy we wtorek, a następnie w środę i czwartek.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek, 24 października, po raz I-szy: „Nowy Don Kiszot“ czyli „Sto szaleństw“ krotokhwiła ze śpiewami i tańcami Al. hr. Fredry, muzyka Z. Noskowskiego, z Janem Nowackim w tytułowej roli. — Abonament Nr. 8. — W sobotę, dnia 25 października, o godz. pół do 4-tej po poł. „Mazepa“, tragedia J. Słowackiego; w roli „Mazepy“ debiut N. Pella. — W sobotę, 25 października, o godz. pół do 8-mej wiec. „Ewa“, operetka F. Lehara. — W niedzielę, dnia 26, o godz. pół do 4-tej po południu, „Bajka o wilku“, komedya F. Molnara. — W niedzielę, dnia 26 października, o godzinie pół do 8-mej wieczorem: „Zuzia“, operetka, Aladara Renvi.

Repertuar Teatru Nowego we Lwowie.

Dziś, w piątek, dnia 24 października, „Królowa przedmieścia“. — W sobotę, dnia 25 października, „Na dnie“, Gorkiego. — W niedzielę, dnia 26 października, o godzinie pół do 4-tej po południu „Potop“. — W niedzielę, dnia 26 października, o godzinie pół do 8-mej wieczorem „Na dnie“, Gorkiego. — W poniedziałek, dnia 27 października, „Królowa przedmieścia“.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Jutro, w sobotę, dnia 25 października, po raz I-szy „Szkoła feministek“, sztuka Maurycego Donnay'a. — W niedzielę, dnia 26 października, po południu „Niu“, tragedia Józefa Dymowa; wieczorem „Szkoła feministek“, sztuka Maurycego Donnay'a. — W poniedziałek, dnia 27 października, po raz I-szy „Walca“, napisał John Galsworthy.

Listy z Wiednia.

Październik.

W tych dniach upłynęło dwadzieścia pięć lat od dnia uroczystego otwarcia nowego gmachu „Burgtheatru“. Alfred Berger pożegnał nastrojowym wierszem starą „budę“, stojącą od czasów Józefa II. przy placu św. Michała, o której stara gwardya mówiła z rozrzewnieniem, że była świątynią klasycznej sztuki aktorskiej i niemieckiej literatury dramatycznej. O tej „budzie“ wspominają także ze żną w oku ostatni Mohikanie dawnego „Burgtheatru“: 86 letni Baumeister, Jerzy Reimers, Thimig, Devrient, Sommer! Opowiadają, jakie to były tam garderoby, jakie świeczki łojowe, jaka prymitywność we wszystkim, a jaki przytem zapach, jakie ukochanie swego zawodu. Jerzy Reimers miał np. tak maleńką garderobę, że chcą wdziać buty myśliwskie musiał otwierać drzwi i na kurytarzu kończyć ubieranie; lustro zaś było tylko jedno. Charakteryzował się przed niem najpierw Sonental, po nim najstarsi aktorowie, a dopiero na samym końcu nadchodziła kolej na najmłodszy narybek. Nikt wszakże nie sarkał, każdy pamiętał o tem, że jest członkiem najpierwszej wówczas sceny. Do nowego gmachu, stojącego w marmury, malowania, oświeconego *al giorno*, przesiedliła się gwardya aktorska bez zapachu. Czuli się onieśmielona przepychem, wygodami, służbą ugalonowaną i... sceną. Ach! ta scena wydała niejedno westchnienie ze zgnębionej piersi. W starej budzie nie szedł na marne ani jeden gost, najcichszy szept słyszała galerya. Czuli się na sobie ciepłe spojrzenia widowni. Wszystko to znikło, przepadło.

Okazało się wnet, że nowy budynek jest nieakustyczny. I widownia i scena miała i ma do dnia dzisiejszego miejsca martwe. Chcąc porwać publiczność, trzeba było mieć płuca Tytana. Miał je Gabilon, Hallenstein, reszta jednak gubiła się na zbyt obszernej scenie i forsując organa głosowe ztracała ich modulację i finezyę. Przyszyczajono się z czasem do owego błędu architektury „Burgtheatru“, cięży on wszakże zawsze na aktorach i daje im we znaki szczególnie w repertuarze komedycyjnym i dramatu mieszczańskiego.

Ale zmieniło się także wiele na lepsze. W starym gmachu żyły jeszcze tradycje Józefińskie. Wspominano tam jeszcze owe czasy, kiedy to zapowiadało się afiszami, iż pani N. N. oddeklamuje wiersze „pana von Schillera“ przy akompaniamencie — harmoniki, a pan X. Y. wystąpi w zbroi z prawdziwej stali i srebra, i dostrajano do tego bezwiednie cały kierunek polityki teatralnej. Na afisz dostawiali się tylko wybrańcy, ciesząc się specjalnymi względami Dworu i Jego otoczenia. Dla wszystkich innych była scena Nadworna twierdzą niezdołyta.

Rok otwarcia obecnego „Burgtheatru“ przypadł właśnie na chwilę największego rozwoju dramatu mieszczańskiego, sztuki dnia codziennego. Do wrót teatralnych kołatał Ibsen! Wokół chowano do rekwizytorni panczerze, zbroje, harcocyfy i peruki patety-

cznego klasycyzmu. Aż wreszcie i w nowym gmachu teatru Nadwornego powiał nowy duch. Na czele jego stanęli ludzie *modern*, łączący wykształcenie artystyczne ze zrozumieniem współczesności. Po Sonenthalu objął jego puściwny Förster, potem Burkhard, Schlentber, w końcu Berger. Oni to byli pionierami i ich zasługą jest wprowadzenie Ibsena, Hauptmanna, Tolstoja, Maeterlincka i całej plejady autorów nowego autoramentu do „Burgtheatru“. Bez ich pracy przygotowawczej nie mieliby tam dostępu pisarze tego pokroju co Zweig, Rittner, Eulenberg...

Na chwałę starej gwardii aktorskiej dodać należy, że zorientowała się doskonale w zmienionej sytuacji. Cóż zresztą dziwnego? Przed 25 laty byli jeszcze w pełni sił i rozkwicie: Sonenthal, Wolter, oboje Gabillon, Hartmann, Lewinsky, Katarzyna Schrott, pani Mitterwurcer... Stella Hohenfels, Thimig, Reimers, Dewrient należeli do najmłodszych. Dzisiaj grób pochował największych moczary słowa i kunsztu aktorskiego, a nie urodzili się jeszcze ich następcy. Są, naturalnie, że są jeszcze w „Burgtheatrze“ świetni artyści, ale garstka ich maleje z roku na rok. Jeszcze w niedzielę wrzasał, porwał, wprowadzał w zdumienie stary Baumeister w roli Attinghausena w „Wilhelmie Tellu“. Szlachetną i wytworną jest także sztuka Reimersa, pań Bleibtreu, Medelskiej, Ottona Tresslera, Paulsena i Heina... Każde przedstawienie stoi pod względem reżyserii i gry na bardzo wysokim poziomie artystycznym. Ale co będzie wówczas, gdy zabraknie tych podparć i filarów?

Wielkim błędem „Burgtheatru“, zresztą błędem popełnianym ogólnie, jest nie troszczenie się o przyszłość i o wyszkolenie młodszego pokolenia artystów. Na usprawiedliwienie dodać jednak należy, iż jest to zadanie w obecnych warunkach zgoła niewdzięczne i trudne. Dzisiejsza młodzież nie lubi zdobywać pomału, krok za krokiem, ostróg rycerskich. Ledwo rozzejrzy się wokoło, zaśłuchają na kilka wzmianek pochlebnych, już marzą się jej dochody ministra, własne automobile i role tyranów wobec reżysera i dyrektora. Pokolenie to kapryśne i dokuczliwe. Nie stanie się coś po jego woli, już pisze podanie o dymisyję i już pędzi do agenta film kinematograficznych lub scen tinglowych, wiedząc z góry, że znajdzie tam przystań pewną, a mlekiem i miodem płynącą. Tak było np. z Korffem. Należał on do tak zwanych „nadziei“ „Burgtheatru“. Dawano mu najlepsze role, ogromne zaliczki i obchodzono się jak z jankiem. Korff był istotnie znakomitym aktorem, a wśród młodszych, najpierwszym. Przepadała za nim publiczność i oklaskiwała każdy jego występ. To powodzenie uderzyło mu do głowy, jak wino. Z nowym sezonem postawił Korff takie warunki, jakich jeszcze żaden z artystów dramatycznych nie miał i tak prędko mieć nie będzie. W rezultacie zaś podał się do dymisyji i podpisał kontrakt z dyrekcją wiedeńskiego teatru Rozmaitości „Apollo“. Poszedł tam umyślnie, aby zobaczyć jak wygląda c. i k. nadworny aktor Arnold Korff w towarzystwie „Les Trombetas“, „Barnesa & King“, „Freda Fanen“ i innych lino-skozczków.

Korff występuje w skeczu Rudolfa Oesterreichera p. t. „Idealny mąż“ i gra tytułową rolę pewnego przedsiębiorczego malarza, który chcąc odstraszyć jakąś posażną pannę od myśli szukania małżonka za pośrednictwem biura stróżów, przebiera się za doświadczonego kandydata do stanu małżeńskiego i zachowuje w ten sposób, że przerażona panna godzi się czempredzej na oddanie mu swej rączki i majątku.

Obok Korffa gra stary, wytrawny aktor scen tinglowych, Juliusz Brandt, znający doskonale swoją publiczność i swoje *milieu*. Ow Brandt szarżuje bez miłosierdzia i zbiera ciągle oklaski, Korff zachowuje się zaś tak, jakby był na scenie „Burgtheatru“ i przechodzi bez wrażeń. Ma jedną tylko chwilę sukcesu, gdy siada przy fortepianie i nuci miłym, nieuczonym głosikiem piosenki angielskie... No, ale dla takiej satysfakcji nie warto opuszczać Burgtheatru!

Ktoś powiedział, czy napisał niedawno, że aktorów wypędza z teatru dzisiejszy repertuar. Może to i prawda. Grać np. Belindę, Hyacynta lub Roberta w ostatniej nowości Burgtheatru p. t. „Belinda“, jest prawie poświęceniem. Każda rola w tej sztuce słynnego dramaturga niemieckiego Eulberga — to loteria! Aktor stąpa po omacku i nigdy nie wie, czy gra dobrze, czy źle. I ta niepewność odbiera mu spokój i rujnuje nerwy. Eulenberg nie zna, a w każdym razie nie troszczy się bynajmniej o jakiekolwiek warunki prawdopodobieństwa i logiki scenicznej. Widowni nasuwają się ciągle pod wpływem jego sztuki jakieś pytania i wątpliwości, bo nie rozumie tego karkołomnego toru akcji, kiedy zaś nie odbiera na te pytania odpowiedzi, przestaje się wogóle nią bawić i interesować.

„Belinda“ nazwał autor *ein Liebesstück* i oparł ją na pięknie pomyślanym problemie tragedji wierności. Jego przeprowadzenie jest wszakże conajmniej niezręczne. Po scenie

krzątają się osoby żywe, lecz mówią i działają jak manekiny z tektury poruszane zesputą maszyneryą. Nie można tu niczego przewidzieć, ani oprzeć na stałej linii myślowej. Bogata Belinda poślubia dzielnego, lecz ubożego Eugeniusza. Gorąca miłość okrasza ich pożycie, zaturwane tylko drwinami brata Belindy, Hyacynta, który jest typowym okazem klinicznym zwyrodniałego morfisty, paranoika, a jak się w końcu okazuje i kazirodca. Otóż ów Hyacynt wyśmiewa się z Eugeniusza, że żyje kosztem żony i jest właściwie niczem. Eugeniusz bierze to tak do serca, że wyjeżdża do Ameryki, aby tam dorobić się majątku i znika zupełnie z horyzontu. Belinda opłakuje jego stratę i uważa go za umarłego, aż wreszcie zakochuje się po dziesięciu latach w ognistym Robercie. Dzień ślubu już oznaczony, gdy w tem zjawia się jak *deus ex machina* Eugeniusz i z flegmą nabytą zapewne w Ameryce każe rywalowi ciągnąć losy. Kto wyciągnie czarną kulę, ten zginie.

(Dokończenie nastąpi).

Alfred Wysocki.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 13 października do 19 październ. bez opłaty akcyzowej. (Waluta kor.). Za 50 kg.: Pszenica 10— do 11:25, żyto 7:50 do 9—, jęczmień brow. 8:25 do 9—, pastewny 7— do 7:50, owies stary 8:80 do 9:50, hreczka — do —, kukurudza — do —, groch do gotowania 11— do 12—, pastewny 14— do 16—, fasola biała gal. — do —, bobik 8:50 do 9—, wyka — do —, łubin gal. — do —, rzepak zimowy 16— do 16:50, letni — do —, lnianka — do —, nasienie koprowe — do —, nasienie lniane — do —, chmiel z 1912 r. — do —, chmiel z 1913 r. 190— do 210—, nasienie koniczyzny czerwonej 77— do 92—, białej 77— do 105—, szwedzkiej 75— do 85—, tymotka — do —, siano lepsze 4:25 do 4:40, gorsze 3:50 do 3:60, otawa — do —, siano z koniczyzny świeże 4:75 do 5—, siano z koniczyzny stare — do —, słoma okłotowa 3:40 do 3:60, słoma mierzwiasta 3:25 do 3:25, kartofle jadalne na cały wag. 10.000 kg. — do —, gorzelniane za 1 pre. skrobi całe wag. 10.000 kg. — do —, nafta zwykła 14:50 do 15:50, salona 16:50 do 17:50; za 100 kg; ropa borysławska loco Borysław (prompt.) 8:71 do 8:77, drzewo opałowe twarde w całych wagonach po 10.000 kg. — do —, drzewo opałowe miękkie w całych wagonach po 10.000 kg. — do —, mąka pszenna, grysik 36:50 do 38—, mąka pszenna Nr. 0 36:50 do 38—, Nr. 1 35:50 do 37—, Nr. 2 34:50 do 36—, Nr. 3 33:50 do 35—, Nr. 4 32:50 do 34—, Nr. 5 31:50 do 33—, Nr. 6 29— do 30:50, Nr. 7 24— do 27—, Nr. 8 18— do 20:50, mąka żytna Nr. 0 28:75 do 30:25, Nr. 1 27:25 do 29:25, Nr. 2 18— do 20—, Nr. 3 18— do 19—, otręby pszenne 10— do 11—, żytnie 10— do 11—; za 100 kg.: mięso wołowe przednie w ćwiartkach loco rzeźnia — do —, mięso wołowe tylne w ćwiartkach loco rzeźnia — do —, mięso cielęce loco rzeźnia (engros) — do —, wieprzowina loco rzeźnia (engros) — do —, spirytus kontyngentowy loco rafinerya Lwów — do —, spirytus kontyngentowy loco staeya galicyjska — do —, spirytus nadkontyngentowy loco rafinerya Lwów — do —, spirytus nadkontyngentowy loco staeya galicyjska — do —.

OSTATNIA POCZTA.

= Cesarz Wilhelm przybył do Benezowa wczoraj o godzinie 5 m. 40 po poł. Na dworcu powitał go Najdost. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand.

= Na mocy ukazu carskiego odbędzie się próba mobilizacya w październiku b. r. w okręgu samarkandzkim.

= Z Lizbony donoszą: Rząd dowiedział się, że komitety monarchistyczne w Europie i w Brazylii oczekiwały wybuchu niepokoju, o których zresztą dzienniki zawześnie doniosły, jakoby już wybuchły. W rozmaitych domach w Lizbonie i Oporto aresztowano szereg osób, wśród nich kilku wojskowych. W Oporto nie było wcale demonstracyj.

= Rokowania, toczące się między Dżawidem beyem na zlecenie Porty, a ambasadorem rosyjskim w sprawach politycznych i gospodarczych oba państwa obchodzących, doprowadziły do zadowalającego wyniku.

= Podkomitet delegatów greckich i tureckich wczoraj zajmował się

sprawą wakufów i osiągnął zgodę co do wszystkich różnic.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 24 października. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby posłów prowadzono dalsze obrady nad podatkiem od totalizatora. Przemawiali sprawozdawcy mniejszości pp. Kuranda i Seitz.

Izba przyjęła następnie ustawę o podatku od totalizatora według projektu komisji, z odrzuceniem wszystkich poprawek.

Z kolei przystąpiono do obrad nad ustawą o podatku od szampa. Przemawiali pp. Miklas i Tusar.

Kraków, 24 października. Magistrat opracowuje projekt w sprawie unormowania stosunków stróżów. Stosunki z dziedziny prawa prywatnego będą unormowane ustawą, którą miasto przedłoży Sejmowi do zatwierdzenia, stosunki zaś prawo-publiczne unormuje magistrat rozporządzeniami.

Kraków, 24 października. Słychać, że rodzina Zygryda Schenkera, który obecnie jeszcze jest nieprzytomny, zobowiązała się na wszelki wypadek pokryć wszystkie braki, spowodowane przez błędne rachunki, albo przeoczenie w księgach.

Kraków, 24 października. (Tel. pryw.). Zgromadzenie żydowskiej partji socjalno-demokratycznej odbywało się wczoraj przez cały dzień. Podnoszono zarzuty przeciw „szowinistycznemu“ postępowaniu P. P. S. D. wobec widma wojny z Rosyją. Na zjeździe nie były reprezentowane ani P. P. S. D., ani soc. dem. partya ukraińska. Odczytano depeszę powitalną od niemieckiej partji soc. dem. z Berlina.

Wiedeń, 24 października. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan zamianował starszego radcę pocztowego we Lwowie, Leona br. Dormusa, radcą Dworu z okazji poruczenia mu kierownictwa inspektoratu pocztowego w Krakowie.

Najj. Pan zamianował katechetę w VII. gimnazjum we Lwowie, docenta prywatnego ks. dr. Franciszka Lisowskiego, profesorem nadzwyczajnym dogmatyki specjalnej w Uniwersytecie lwowskim.

P. Minister sprawiedliwości posunął do IX. klasy rangi nauczyciela w Zakładzie karnym w Stanisławowie, Józefa Domitraszkiewicza.

Budapeszt, 24 października. *Budapest. Korresp.* dowiaduje się w miejscu kompetentnym, że Tow. „Canadian Pacific“ wprawdzie nie wniosło oficjalnego podania do węg. ministerstwa spraw wewnętrznych, ale w drodze prywatnej starało się dowiedzieć, jakie rząd węgierski zająłby stanowisko w razie podania o koncesję dla tego Towarzystwa. Kompetentne czynniki w ministerstwie spraw wewnętrznych oświadczyły, że podania takiego nie możnaby nawet merytorycznie traktować.

Lot Wiedeń-Lwów.

Wiedeń, 24 października. Dowódcą oddziału lotniczego w Wiener Neustadt, kapitan Müller wraz z porucznikiem Wagnerem wznosił się dziś o godz. 9:20 rano na polu lotniczym koło Wiener Neustadt do lotu do Krakowa i Lwowa.

„Fremdenblatt“ o wizycie cesarza Wilhelma w Konopischt.

Wiedeń, 24 października. *Fremdenblatt* pisze: W wizycie cesarza Wilhelma w Konopischt ujawnia się ścisła przyjaźń, łącząca oddawna obie Dostojne Rodziny, a zwłaszcza cesarza Wilhelma z Najd. Arcyksięciem Następca Tronu, a rami Familijne nadają spotkaniu temu szerególny odcień serdeczności, odpowiadającej wzajemnemu stosunkowi między cesarzem Wilhelmem, a Najd. Arcyksięciem Franciszkiem Ferdynandem i między Najd. Rodziną Habsburgów i Hohenzollernów, ale też wzajemnemu stosunkowi obu Państw.

Dziennik przypomina, że właśnie w czasie przesilenia wznowiono trójprzymierze i że trzej sojusznicy przez to ponownie wzniesli silną ostoję pokoju europejskiego. Także w ubiegłych miesiącach, w których tyle razy przybliżało się niebezpieczeństwo zakłócenia europejskich, zgodne postępowanie mocarstw zawsze je zażęgnywało. Przy ostatniej sposobności znowu, gdy Austria poczyniła w Belgradzie kroki w sprawie wycofania z Albanii wojska sebrskiego, ażeby przez to rychło usunąć możliwość trudności i niesnasek, szkodliwych dla pokoju Europy, spotkała się ona bez zastrzeżeń z pomocą swych dwu so-

juszników. Sojusz ten, który obecnie znowu na zewnątrz objawia się w wizycie cesarza Wilhelma u przyjaciela swego, Najd. Franciszka Ferdynanda, okazał realną swą wartość nie tylko dla sprzymierzeńców, lecz i dla całej Europy.

Fremdenblatt kończy artykuł temi słowy: Spotkanie to nie tylko jest nowym dowodem serdecznych stosunków osobistych między cesarzem niemieckim a Najd. Arcyksięciem, lecz także politycznym objawem silnej, niezachwianej łączności Niemiec i Austro-Węgier, któremu towarzyszy sympatya ludności.

Beneszów, 24 października. Po obiedzie, który odbył się wczoraj wieczorem w zamku Konopischt, nastąpił koncert. Cesarz Wilhelm pozostał do godziny 11 w towarzystwie.

Dziś nad ranem udali się cesarz i Najd. Arcyks. Franciszek Ferdynand na polowanie.

Poznań, 24 października. (Tel. pryw.). Właściciel 850 morgowej wsi rycerskiej Soffenwalde, w pow. suskim, w Prusach królewskich, Rozczyniewski, Polak, sprzedał swą posiadłość Niemcowi, koloniście Wilhelmowi w pow. grudziądzkim za 432.000 marek.

Petersburg, 24 października. (Tel. pr.). Kijowski korespondent *Now. Wrem.* donosi, że wśród nacjonalistów zapanował wielki niepokój z powodu wyboru na katedrę filologii klasycznej w Uniwersytecie kijowskim Polaka Klingera. Zaniepokojenie wypływa z faktu, że Uniwersytet opanowali Polacy, Ukraińcy i kadeci. Autor spodziewa się, że ministerstwo oświaty wyboru tego nie uzna.

Paryż, 24 października. (Ag. Havasa). Donoszą z Oporto: W całym kraju panuje zupełny spokój. Uwieziono hr. Manguelde, którego uważają za przywódcę monarchistów w północnej części kraju, oraz indywidualum, które podaje nazwisko Quinta. Przypisują tym aresztowaniom wielkie znaczenie.

Dawson (Nowy Meksyk), 24 października. W starej kopalni, pozostającej w łączności z jednym z szybów kopalni węgla „Wawóz jeleni“, wybuchł wczoraj po południu pożar. Obowiąują się, że płomienie ogarnęły szyb, w którym zamkniętych jest 256 górników.

Stwierdzono, że z pomiędzy 284 górników, którzy byli zamknięci podczas eksplozji, wydobyto 22 żywych, oraz zwłoki sześciu.

Na Bałkanach.

Konstantynopol, 24 października. Według źródła kompetentnego, zbliżonego do Porty, delegaci turecy i greccy w Atenach zgodzili się co do większości punktów w sprawie wakufów, których dochody poświęcone są celom pobożnym w Turcyi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 24 października 1913. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 621—, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 819:50, Akcje Anglobanku 336:25, Akcje Unionbanku 585—, Akcje Landerbanku 514:25, Akcje Bankvereinu 513—, Akcje Bodeneredit 1171—, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego 620—, Akcje kolei państwowych 688:50, Akcje kolei Południowej 110—, Akcje kolei Elbethal —, Akcje kolei Północnej 4810—, Akcje kolei czarniowieckiej —, Akcje Alpiny 825:50, Akcje Rima Murany 677:25, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 2930—, Akcje Fabryki broni 1007—, Akcje Tureckie tytoniowe 346—, Akcje Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 1013—, Obligacje węgierskiej indemnizacyi —, Renta majowa 80:75, Austriacka Renta koronowa 81:35, Węgierska renta koronowa 80:65, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 80:30, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 82—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 90:50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —, 4 prc. Listy Banku krajowego 82:25, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 91:50, 4-procentowe Galicyjskie obligacje propinacyjne 96:75, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 82:65, 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa 81:25, Losy tureckie 226:25, Marki 117—, Rubel 254:50, 5-procentowa rosyjska pożyczka z r. 1906 —, Akcje praskiego Banku kredytowego (płacono) —, Skoda 797—, Pożyczka miasta Krakowa 1909 81:75, Galicyjski Bank ziemski 91:50. Powszechny Bank depozytowy —, 4 i pół prc. listy Tow. kredytowego ziemskiego 91:50.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowicki.

NADESŁANE.

BILETY do wagonów sy-pialnych w kraju i zagranicą wydaje Biuro miastowe G. k. Kolei Państwowych we Lwowie St. Sokołowskiego (Pasaż Hausmana 9) obecnie ul. Jagiellońska Nr. 3. — 234. — Telefon — 234. — Adres telegraficzny: Stadtbureau.

Poszukuje się kupna Starych mebli mahoniowych w dobrym stanie. Zgłoszenia pod „MEBLE“. Biuro dzienników, Jagiellońska 3. Fabryka STAMPILII KAUCZUKOWYCH. — NAJPIĘKNIEJSZE SZYLDY, TABLICE, GODŁA dla P. T. KUPCÓW, BANKÓW, URZĘDÓW i t. p. wykonuje Zakład Leona Appla Lwów, Pasaż Hausmana 8. Odznaczony na licznych wystawach. Zaprzysiężony rzeczoznawca sądowy.

Fryzyerka MARYA LECHOWA poleca P. T. Paniom swe usługi ulica Łyczakowska I. 23. Świeżo opuściła prasę Księga Pamiątkowa Ku uczczeniu setnej rocznicy urodzin Zygmunta Krasńskiego ze słowem wstępem Ignacego Dambowskiego. Układ przeprowadził Wiktor Halin. We Lwowie 1912. Nakładem e. k. Rady szkolnej Kraj. Gubrynowicz i Syn. Trzy duże tomy 8-vo, zawierające przeszło 120 arkuszy druku. Do nabycia we wszystkich księgarniach. Cena 15 koron. Czysty dochód na rzecz Towarzystwa literackiego im. Adama Mickiewicza we Lwowie.

Bracia Tercyarze w Przytulisku ubogich brata Alberta we Lwowie, ul. Kleparowska 15, wykonują wszelkie naprawy mebli giętych; wyściągają łożka składane, siemolaki. Ceny umiarowane. Na życzenie zabierają meble do naprawy — zagraborone odcyżają. Przyjechali do Lwowa dnia 24 października 1913. Hotel Georgea. Pp.: A. Głazewski z Chmielowej, M. Garapiń Michał z Cebrowa, W. Barański z Jankawicy, H. Czaykowski z Bóbrki. Hotel Europejski. Pp.: M. br. Błażowski z Czeremchowa, J. br. Błażowski z Czeremchowa, K. br. Błażowski z Krakowa, K. Lossów z Borysławia, J. Babski z Podnieszczan, M. Urbański z Haczowa, M. Buryński z Buczacza. Hotel Imperial. Pp.: S. hr. Stadnicki z Krysowic, E. Wolski z Hawlowic, B. Mikućki z Krzeszowic.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ. Lwów, dnia 24 października 1913.

Table with columns for currency (Korona waluta), price (płaca), and demand (żądają). It lists various goods and services such as bank shares, bonds, and commodities.

Kurs giełdy wiedeńskiej. dnia 22 października 1913.

Table with columns for currency (Korona waluta), price (płaca), and demand (żądają). It lists various goods and services such as bank shares, bonds, and commodities.

Korona waluta. płaca żądają

Table with columns for currency (Korona waluta), price (płaca), and demand (żądają). It lists various goods and services such as bank shares, bonds, and commodities.

Korona waluta. płaca żądają

Table with columns for currency (Korona waluta), price (płaca), and demand (żądają). It lists various goods and services such as bank shares, bonds, and commodities.

WZROSTAJĄCY SIĘ WYKONANIE PRAC BUDOWYCH.

Licytacje. L. cz. E. II. 1011/13 (14853 3-3) Edykt licytacyjny. Na życzenie Markusa Ehrenpreisa we Lwowie, odbędzie się dnia 24 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. we Lwowie przy ul. Bernsteina I. 10 licytacja 1/10 części realności obj. wyk. hip. I. 388 dz. IV. ks. gr. gm. m. Lwowa pod I. konk. 404 4/4 położonej składającej się z parc. gruntowej 6525/3 i parceli bud. 3498 i 6522 wraz z przynależnościami, składającymi się z okna czteroskrzydłowego wodociągowej, schodów, parkanu i t. d. Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2460 kor 13 hal. Najniższa cena wynosi 1230 kor. 6 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku. Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II. Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenie tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego. C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XVII. Lwów, dnia 6 października 1913. L. IX. b. 280/2 1914 (14940 2-3) Obwieszczenie. W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w stryjskim okręgu budowniczym w latach 1914—1916, odbędzie się dnia 18 listopada 1913 w e. k. Starostwie w Stryju licytacja ofertowa. Koszta fiskalne szutru w r. 1914 dostawić się mającego wynosi: za 6970 m.³ 39,460 kor. 80 hal. Ogólne i szczegółowe warunki, przegląd dostawić się mającego szutru i wzór oferty przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionym e. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadyum wynoszące 5 pre. kwoty

fiskalnej z wyrażaniem cen jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami. Oferent winien na blankiecie we właściwym miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem. Oferty nie dotyczące wyłącznie rozwoju materiału dostarczonego koleją z poszczególnych stacji kolejowych po gościńcu i placach składowych, szlichtowania i względnie tłuczenia wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeli zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk. Tożsamo dotyczy ofert co do samego rozwoju z tą różnicą, że należy je wnosić dla każdej stacji kolejowej osobno. Rozstrzygnięcie o wyniku licytacji zastrzega się e. k. Namiestnictwu. Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane. Lwów, dnia 16 października 1913. Z e. k. Namiestnictwa.

Do L. Nam. VIII. c. 887/3 (14854 2-3) Obwieszczenie. Celem zabezpieczenia dostawy kamienia łamanego do wykonania szutrow w rzece Sanie pod Skowierzynem - Żabnem - Radomyślem w km. od 12-00 do 6-124 w latach 1913, 1914, i 1915 odbędzie się dnia 5 listopada 1913 o godzinie 12-tej w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w e. k. Kierownictwie regulacji dolnego Sanu w Nisku. Ilość w powyższym czasie wykonać się mających narzutów kamiennych wynosi 13.000 m³. Powyż podana objętość robót kamiennych wartości fiskalnej około 120.000 kor. ma być wykonana częściowo w terminach oznaczonych przez e. k. Kierownictwo budowy regulacji Sanu w Nisku i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20 pre. zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia robót nie może żądać wyższej ceny za materiały w większej ilości wykonane, ani też rościć sobie jakiegokolwiek pretensyj do Skarbu państwa w razie zmniejszenia robót. Warunki robót kamiennych i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionym e. k. Kierownictwie budowy, gdzie także do godziny 12-tej w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty, sporządzone ściśle według przepisanej wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 K. i w wadyum w kwocie 4000 K. w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych,

obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie, sporządzonej według poniżej podanego wzoru, ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy wyrażony cyframi i słowami.

Oferty, wniesione po godzinie 12-tej oznaczonego dnia, nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo niezapatrzone znacznikiem stempowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę, wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych dla różnych materiałów lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17 października 1913.

Za c. k. Namiestnika:
Blum w. r.

Stempel
1
Korona

(Wzór oferty).

Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuje (my) się w latach 1913, 1914 i 1915 dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacji Sanu w Nisku oznaczonych wykonać narzuty kamienne na Sanie pod Skowierzynem Żabnem-Radomyślem w km. od 12-000 do 6-124 w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my)

W dnia 1913.
(Podpis i miejsce zamieszkania.)

L. cz. E. 690/13 (14843 2-3)

Edykt

Dnia 26 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w tut. sądzie licytacja:

a) całej realności lwh. 497 gminy Barysz i
b) 1/12 części lwh. 496 gm. Barysz.
Nieruchomości powyższe oceniono:
ad a) lwh. 497 na 1000 kor.,
ad b) 1/12 części lwh. 496 na 166 kor.
66 h.

Najniższa cena wynosi:
ad a) lwh. 497 kwotę 667 kor.,
ad b) 1/12 części lwh. 496 kwotę 112 koron.

Poniżej tej ceny sprzedaż do skutku nie przyjdzie.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, d. 4 października 1913.

L. cz. E. X. 4175/12 (7) (14136)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Nasona Fichnera w Stryju, odbędzie się dnia 17 listopada 1913 o godzinie 8-30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 140 w Stryju licytacja:

a) całej realności obj. lwh. 106 gm. Lubieńca, składającej się z niezabudowanej parceli budowlanej, ogrodu i 3 kawałków pola,

b) połowy realności obj. lwh. 172 gm. Lubieńca, składającej się z drogi dojazdowej.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 120 kor.,
ad b) na 25 kor.,
przynależności zaś na 52 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 680 kor.,
ad b) 16 kor. 66 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X
Stryj, dnia 2 października 1913.

L. cz. E. V. 968/13 (14878 2-2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Wydziału krajowego Król. Galicyi i Lodomerji zastąpionego przez dr. Sołowija, odbędzie się dnia 12 listopada 1913 o godz. 8-30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 92 w Stanisławowie licytacja realności lwh. 1032 ks. gr. gm. Stanisławów stanowiącej zakład przemysłowy dla wyrobu maszyn i odlewnia żelaza składający się z 5 budynków murowanych między temi jest jeden mieszkalny i 2 budynków drewnianych z nich jeden mieszkalny, komórek i budynków stojących na pb. 879, 880/1, 880/2 i gr. 788 i 789 obsz. 3396 m. wraz z przynależnościami składającymi się z motoru i maszyn do tego przedsiębiorstwa potrzebnych.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na 63.000 kor.

Najniższa cena wynosi 45.500 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 95.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

O tabularne zanotowanie wyznaczenia terminu licytacyjnego na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości, wzywa się c. k. sąd obwodowy w Stanisławowie, przesyłając mu wygotowane niniejszej uchwały.

Przedłożone warunki zatwierdza się z tem, że niniejsza oferta wynosi 45.500 kor a wadyum 9100 kor., tudzież że służebność na rze z Jana Berbeńskiego pozostaje przy hipotece.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stanisławów, dnia 13 maja 1913.

(14944 1-3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie
ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dniu powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 8-ciej do 8-mej wieczorem.

LICYTACYE:

a) w hali sądowej:

Wtorek, dnia 28 października 1913 od godziny od 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty i meble domowe.

Środa, dnia 29 października 1913, od godz. 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble.

Czwartek, dnia 30 października 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty i meble domowe, gramofon, konfekcyja damska, maszyny drukarskie.

Piątek, dnia 31 października 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite meble i sprzęty domowe, kasa ogniotrwała, fortepian, pianino automatyczne, kasa „National“.

Poniedziałek, dnia 27 października 1913 o godzinie 9 przed południem:

a) przy ul. Ogórkowej l. 4: deski;
b) Pasaż Mikolascha: meble;
c) ul. Krakowska l. 26: szafy, lady sklepowe, 60 paczek herbaty;

Wtorek, dnia 28 października 1913 o godzinie 9 przed południem:

a) przy ulicy Zamarszynowskiej l. 36: kasa ogniotrwała;
b) przy ulicy Bielowskiego l. 6 i Zielona l. 50: wozy na meble, winda, paki i konie;
c) przy ulicy Pod Dębem l. 12: warsztaty stolarskie i deski.

Środa, dnia 29 października 1913 o godzinie 9 przed południem:

a) przy ulicy Szpitalnej l. 34: dwa konie, dorożka, szafa i maszyna do szycia „Singera“;
b) przy ulicy Sadownickiej l. 56: maszyna do pisania, meble motory elektryczne, maszyna do mycia flaszek, kotły, gniotownik, młynki;
c) przy ulicy Książczowskiej l. 16: piece żelazne.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej, oraz na miejscu przechowania przed licytacją.

Sądowa hala aukcyjna.
Lwów, dnia 22 października 1913.

L. cz. E. 1861/13 (3) (14988 1-3)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek Judy Greismana, kupca w Leżajsku, odbędzie się dnia 28 października 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 5 licytacja całej realności lwh. 213 ks. gr. Dornbach.

Cena szacunkowa 6040 kor.
Najniższa oferta wynosi 4026 kor. 66 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżajsk, dnia 11 września 1913.

L. cz. E. 2771/13 (7) (14984)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej Babcy Druck, odbędzie się dnia 30-go października

1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 12. na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

a) lwh. 1298 ks. gr. Kobaki, pgr. 1937 i pb. 300,

b) lwh. 1567 ks. gr. Kobaki, pgrnt. 1936/2 i 1934/3.

Wartość szacunkowa:

ad a) 991 kor.,

ad b) 398 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 661 kor.,

ad b) 266 kor.

Do realności lwh. 1298 ks. gr. Kobaki należą następujące przynależności: 24 drzew owocowych, oszacowane na 36 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w Oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 12.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej nie miałyby one już znaczenia co do samej nieruchomości.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 1 października 1913.

L. cz. E. 637/13 (4) (14975)

Strona zobowiązana Dmytro Skalijski.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej Kasy ludowej w Cieszanowie, odbędzie się dnia 5 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

a) lwh. 324 ks. gr. Ułazów, grunt, łąki i rola,

b) lwh. 1310 ks. gr. Ułazów, rola.

Wartość szacunkowa:

ad a) 680 kor.,

ad b) 500 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 453 kor. 32 h.,

ad b) 333 kor. 32 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w Oddz. kancelaryjnym Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Cieszanów, dnia 29 września 1913.

L. cz. E. 3904/13 (5) (14983)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Lei Rosenwald i tow., przez opiekuna Arnolda Rosenwald w Hadikfalya, odbędzie się dnia 13 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 13, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych realności lwh. 740 ks. gr. Kuty m., pbud 255.

Wartość szacunkowa 4826 kor.

Najniższa oferta 2413 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tutejszy, jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia

nia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w Oddziale kancelaryjnym Nr. 13.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 7 października 1913.

L. cz. E. 4143/13 (8) (14982)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Rifki Lei Epstein w Kutach, odbędzie się dnia 12 listopada 1913 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr. 13, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych realności lwh. 16 ks. gr. Kobaki, pb. 699 i pg. 2815/2.

Wartość szacunkowa 2528 kor. 50 h.

Najniższa oferta 1690 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tut., jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w Oddz. kancelaryjnym Nr. 13.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 4 października 1913.

L. cz. E. 874/12 (31) (14969)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie współwłaścicieli Kiwy Wassermann i tow., odbędzie się dnia 13 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1 licytacja przez zniesienie współwłasności realności lwh. 91 ks. gr. gm. kat. Rozembark.

Realność powyższa składa się z domu, stodoły, 72 drzew owocowych, 24 wierzb rosnących, oraz parceli gruntowych o łącznym obszarze 5 morgów 247 s².

Cena wywołania, a zarazem najniższa cena kupna ustanowioną zostaje na kwotę 3800 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w Oddz. kancelaryjnym w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 15 października 1913.

L. cz. E. 703/13 (13015)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym Od. III. w Samborze licytacja:

a) 5/60 części realności lwh. 199,
b) 5/30 części realności lwh. 227,
c) 5/30 części realności lwh. 573,
d) 1/6 części realności lwh. 1069 i
e) realności lwh. 1187 ks. gr. gminy kat. Sasiedowice.

Wartość szacunkowa wynosi:

a) 7 kor. 50 hal.,

b) 1754 kor. 33 hal.,

c) 54 kor.,

d) 85 kor. i

e) 667 kor.

Najniższa oferta razem 1661 kor. 58 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sambor, dnia 6 września 1913.

L. cz. E. VII. 1687/13 (5) (14964)
Edykt licytacyjny.

Dnia 15 listopada 1913 o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacja 1/6. 1 48 i 4/48 części realności lwh. 95 gm. Jodłówka z Wałkami.

Nieruchomość powyższą oszacowano na 1521 kor. 71 h.

Najniższa oferta 1014 kor. 46 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VII
Tarnów, dnia 15 października 1913.

L. cz. E. VIII. 2046 13 (24) (14962)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Kazi-

miery z Woźniaczków Węglińskiej i Stanisławy Woźniaczkówny, zastąpionych przez adwokata dra Palcha, odbędzie się dnia 17 listopada 1913 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyja realności lwh. 1219 ks. grnt. Bolestraszyce, rola, parcela gruntowa 1229/1.

Wartość szacunkowa 2000 kor.
Najniższa oferta 1333 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd powiatowy w Przemyśle, jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemyśl, dnia 7 października 1913.

L. 40.805/913

(15015)

Obwieszczenie licytacji.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Stanisławowie podaje niniejszem do wiadomości, że celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa tudzież od wina, moszczu winnego i owocowego w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych na bezwarunkowy przeciąg trzech lat, t. j. od 1 stycznia 1914 r. do końca grudnia 1916 r., względnie na jeden rok t. j. od 1 stycznia do końca grudnia 1914 z prawem milczącego przedłużenia na lata 1915 i 1916, odbędzie się na dniu 28 października 1913 r. od godziny 9 rano do 12 w południe publiczna licytacja za pomocą pisemnych i ustnych ofert w lokalu c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Stanisławowie, mieszczącym się na I. piętrze Nr. 46.

Ilość gmin należących do pojedynczych okręgów dzierżawnych i ceny wywołania rocznego czynszu dzierżawnego za każdy przedmiot dzierżawy są niżej uwidocznione:

L. porządkowa	Okręg dzierżawny	Ilość miejscowości	Przedmiot dzierżawny	Klasa taryfy pobierać się mającego podatku spożywczego	Cena wywołania rocznego czynszu dzierżawnego		Kwota mającego się złożyć wadium	
					K	h	K	h
1	Stanisławów	33	podatek spożywczy od mięsa	I. i III. kl.	90000	—	9000	—
2	Bohorodczany	10	"	III. kl.	4700	—	470	—
3	Stanisławów	33	podatek spożywczy od wina	Taryfa C. ust. z 18/5 1875 Dz. u. p. Nr. 81	7286	81	730	—

Pisemne oferty zaopatrzone stemplem na 1 kor., do których mają być dołączone powyższe wyszczególnione wady, równające się dziesiątej części ceny wywołania rocznego czynszu dzierżawnego, należy wnieść opieczetowane na ręce Dyrektora okręgu skarbowego w Stanisławowie najpóźniej do dnia 28 października 1913 r. do godziny 9 rano.

Oferty wniesione po tym terminie lub w drodze telegraficznej nie będą uwzględnione. Bliższe warunki licytacyjne i dzierżawne można przejrzeć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Stanisławowie i w dotyczących Nadzorach straży skarbowej.

W końcu zauważa się, że na podstawie §§ 1—2 galic. ust. krajowej z 7 lipca 1909 Dz. u. kr. Nr. XIII. dzierżawca prawa poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego obowiązany jest pobierać od przemysłowców opłacających ten podatek i odwozić do kas rządowych równocześnie z czynszem dzierżawnym 30% tego czynszu jako opłatę krajową.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Stanisławów, dnia 14 października 1913.

L. 22632/13.

(15019 1—3)

Obwieszczenie licytacji.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Przemyśle podaje do powszechnej wiadomości, że w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego w niżej wymienionych okręgach poborowych odbędzie się w tejże Dyrekcji dnia 5 listopada 1913 od godziny 9 rano do 12 w południe publiczna licytacja ustna z dopuszczeniem pisemnych ofert.

Czas trwania dzierżawy obejmuje bezwarunkowo lata 1914, 1915 i 1916 lub bezwarunkowo rok 1914 z milczącym przedłużeniem na rok 1915 względnie 1916.

Liczba porz.	Nazwa okręgu poborowego	Przedmiot dzierżawy	Ilość miejscowości należących do okręgu poborowego	Cena wywołania		U w a g a
				koron	hal.	
1	Bircza	Prawo poboru podatku konsumcyjnego od wina	45	645	—	I. licytacja
2	Dubiecko	"	20	340	20	"
3	Mościska	"	37	1593	80	"
4	Przemyśl	"	64	16926	76	II. licytacja

Oferty pisemne ostemplowane znaczkiem na 1 kor. opieczetowane i należyte zaadresowane w kowertach, na których ma być podany przedmiot dzierżawy, zuopatrzone w kwity kasowe c. k. Urzędu podatkowego na złożone wadium w papierach wartościowych, przedstawiających pupilarne bezpieczeństwo, lub wadium w gotówce, wynoszące 10 proc. ceny wywołania, mają być wniesione do c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Przemyśle najpóźniej do 9 godziny rano w dniu licytacji.

Kwity kasowe, opiewające na kaucję niewygasłej jeszcze dzierżawy, jak również losy i książeczki kas oszczędności po myśli reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 3 grudnia 1901 l. 72.238 jako wadya nie będą przyjmowane.

Przy licytacji ustnej należy powyższe wadium w papierach wartościowych lub w gotówce złożyć do rąk komisarza przeprowadzającego licytację.

Oferty konkretalne są bezwarunkowo wykłuzone. Dzierżawa podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego obowiązany jest po myśli ustawy krajowej z dnia 7 lipca 1909 Dz. u. kraj. Nr. 102 pobierać 30 proc. dodatek krajowy do tego podatku jak długo dodatek ten będzie istnieć i za prawo poboru tego dodatku opłacać 30 proc. od czynszu dzierżawnego podatku spożywczego. Zmiana tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek co zmiana taryfy podatku spożywczego.

Warunki licytacyjne jakoteż wykazy miejscowości należących do poszczególnych okręgów poborowych można przejrzeć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Przemyśle w godzinach urzędowych, jakoteż w c. k. Nadzorach straży skarbowej w Przemyśle, w Mościskach, w Jaworowie i w Babicach.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Przemyśl, dnia 15 października 1913.

L. cz. E. 1121/13 (5) (14828)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Bergera w Rawie odbędzie się dnia 17 listopada 1913 godz. 9 przed południem w sądzie tuż. biuro Nr. 3 licytacja:

- a) 1/4 cz. realności lwh. 1737,
b) połowy realności lwh. 1736,

- e) 1/4 cz. realności lwh. 2598,
d) połowy realności lwh. 2599 i
e) realności lwh. 3047 gm. Potylicz, wraz z przynależnościami składającymi się: ad a) z ogrodzenia i drzew owocowych, ad d) z drobnego rzadkiego lasu. Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

L. 23.731/913

(15017 1—3)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Nowym Sączu rozpisuje trzecią publiczną licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa i wina w poniżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na trzy lata, t. j. na rok 1914, 1915 i 1916 bezwarunkowo lub warunkowo na rok 1914 z milczącym przedłużeniem kontraktu na dalszy rok 1915 względnie i rok 1916 (o ile wypowiedzenie nie nastąpi w terminie przepisany) na dzień 6 listopada 1913, o godzinie 9 przed południem.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykazy miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przeglądnięte przed licytacją w biurze Nr. 17 w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Nowym Sączu, tudzież w dotyczących nadzorach straży skarbowej nowosadeckiego okręgu skarbowego.

Oferty pisemne opieczetowane i zaadresowane z uwidocznieniem na kopercie przedmiotu dzierżawy, należy wnieść najpóźniej do godziny 2 po południu ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytację, t. j. do dnia 5 listopada 1913 na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Nowym Sączu.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach dołączone do oferty, zaś przy licytacji ustnej do rąk komisji licytacyjnej złożone. Do wadium złożonego w obligacjach dołączone być mają spisy tych obligacji w 3 egzemplarzach na przepisany formularz (reskr. minist. z 17 lipca 1903 l. 1067 Nr. 111 Dz. rozp. sk.).

Kwity kasowe opiewające na kaucję z niewygasłej dzierżawy, książki kas oszczędności i losy nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

Telegraficzne nadsyłanie nie będą przyjmowane.

L. porz.	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Klasa taryfy	Cena wywołania		U w a g a
				K.	h.	
1	Krościenko	wino	C	3516	—	
2	Nowy Sącz			6530	—	
3	Biecz	mięso	III.	3854	54	

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Nowy Sącz, dnia 21 października 1913.

L. 22.212/913

(15018 1—3)

Obwieszczenie licytacji.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Żółkwi, podaje do powszechnej wiadomości, że drogą publicznej licytacji wydzierżawione będzie prawo poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu poborowym niżej wyszczególnionym, a mianowicie:

Pobór podatku konsumcyjnego od mięsa według III. klasy taryfy w okręgu Żółkiew a to: albo bezwarunkowo na całe trzechlecie, albo warunkowo na rok drugi (1915) i trzeci (1916).

1. Licytacja ustna odbędzie się dnia 5 listopada 1913 r., o godzinie pomiędzy 9-tą a 12-tą przed południem, w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi.

2. Przyjmuje się także oferty pisemne, te jednak wniesione być mają już dnia poprzedniego przed licytacją ustną, a więc najpóźniej do dnia 4-go listopada 1913, do godziny 1-szej w południe na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Żółkwi osobiście albo pocztą w opieczetowanych kopertach, na których umieszczony ma być następujący dopisek: „Oferta na dzierżawę prawa poboru podatku konsumcyjnego“ odnośnie do obwieszczenia licytacji L....

3. Cenę fiskalną (wywołania) powyższego przedmiotu, oraz wysokość wadium, jakie złożone być mają do licytacji ustnej, względnie dołączone do pisemnych ofert, wyszczególnione są w umieszczonym poniżej wykazie:

L. porząd.	Okręg dzierżawy	Przedmiot dzierżawy	Cena wywołania		Wadium	
			Kor.	h.	Kor.	h.
1	Żółkiew	Pobór podatku konsumcyjnego od mięsa	12378	50	1240	—

Dodatkowych ofert, wnoszonych po zamknięciu rozprawy licytacyjnej, zasadniczo nie będzie się przyjmować. — Zatem tylko te pisemne lub ustne oferty będą uwzględnione, które wniesione zostaną do rozprawy licytacyjnej (a nie z wolnej ręki).

Także oferty konkretalne i wniesione telegraficznie nie będą uwzględnione. — Ze względu, że to jest pierwsza licytacja, nie będzie się również uwzględniać ofert, w których ofiarowano czynsz dzierżawny niższy, niż cena fiskalna. — Jako wadya i kaucje nie będą przyjmowane książeczki wkładowe żadnych kas oszczędności, a więc nawet i c. k. Kasy oszczędności pocztowej, jeśli zaś wadium i kaucja złożone być mają nie w gotówce, lecz w obligacjach, w takim razie należy dostarczyć na obligacje te spisy w trzech egzemplarzach na drukach, które są do nabycia we wszystkich Nadzorach straży skarbowej tegoż okręgu skarbowego, oraz w c. k. Urzędzie podatkowym w Żółkwi.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Żółkiew, dnia 21 października 1913.

ad a) na 701 kor., po potrąceniu wartości, obciążającego ją dożywocia, ad b) na 700 kor., po potrąceniu wartości obciążającego ją dożywocia, ad c) na 347 kor. 50 hal., ad d) na 250 kor., ad e) na 15 kor., przynależności ad a) na 29 kor., ad d) na 75 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 487 kor., ad b) 467 kor., ad c) 232 kor., ad d) 217 kor., ad e) 10 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i wszelkie dokumenta odnoszące się do powyższych realności przejrzyć można w tut. sądzie biuro Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI. Rawa, dnia 13 października 1913.

L. cz. E. 846/13 (13351)

Na żądanie Jana Herodyskiego w Siekierzykach odbędzie się dnia 17 listopada 1913 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Oddziału II. licytacja realności lwh. 1016 gm. Hordynia-Siekierzyce, lwh. 335 i 1300 teje gminy, wraz z przynależnościami, składającymi się ze studni.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

realność lwh. 1016 na kwotę 10.935 kor. 81 hal.,

realność lwh. 335 na kwotę 789 kor. 17 hal.,

realność lwh. 1300 na kwotę 1889 kor. 42 hal.,

przynależności zaś na 150 kor.

Najniższa cena wynosi: co do realności lwh. 1016 — 7290 kor.

54 hal., co do realności lwh. 335 — 526 kor.

12 hal., zaś co do realności lwh. 1300 — 1259 kor.

74 hal. Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne zatwierdzone uchwałą z dnia 16/6 1913 E. 116/13 i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w tut. sądzie, w biurze Oddziału II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Łąka, dnia 2 września 1913.

L. cz. E. 1798/12 (9) (14971)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Banku zaliczkowego w Boleszowcach, odbędzie się dnia 3 listopada 1913 o godzinie 8 przed południem, w biurze Nr. 8, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności lwh. 1111 ks. gr. Boleszowce cała realność.

Wartość szacunkowa 6360 kor.

Najniższa oferta 3180 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokoły ocenienia itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć w godzinach urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w Oddziale kancelaryjnym biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnieszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Boleszowce, 26 września 1913.

L. cz. E. 2140/12 (4) (14973)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej masy konkursowej Zakładu kredytowego w Boleszowcach odbędzie się dnia 3 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 8 na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacja całej realności lwh. 860 ks. ks. Boleszowce.

Cena szacunkowa 1200 kor.

Najniższa oferta 800 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd tut. jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Boleszowce, 1 października 1913.

L. cz. E. VII. 1954/13 (4) (14965)

Edykt licytacyjny.

Dnia 5 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacja 1/5 części realności lwh. 336 gm. Lisia Góra.

Nieruchomość powyższa oceniona została na 757 kor. 40 hal.

Najniższa oferta wynosi kwotę 504 kor. 92 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VII. Tarnów, 12 października 1913.

L. cz. E. 1660/13 (14986)

Edykt licytacyjny.

W dniu 12 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 odbędzie się licytacja realności lwh. 288 gm. kat. Łańcut składająca się z domu murowanego gontem krytego, szopy, blachą krytej i wychodka, oraz podwórza o p. wierzchni 3 ar. 2 m.

Wartość szacunkowa 18 000 kor.

Najniższa oferta 9000 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Łańcut, dnia 30 września 1913.

L. cz. E. VII. 2017/13 (5) (14966)

Edykt licytacyjny.

Dnia 12 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacja realności lwh. 161 i 176 gm. Bobrowniki małe.

Nieruchomości te ocenione zostały:

a) realność lwh. 161 na 1941 kor. 34 hal.,

b) realność lwh. 176 na 216 kor. 63 hal.

Najniższa oferta wynosi: odnośnie do lwh. 161 kwotę 1294 kor.

23 hal., odnośnie do lwh. 176 kwotę 144 kor.

42 kor. Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII. Tarnów, 6 października 1913.

L. cz. E. 3632/13 (14945)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Dnia 18 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 17 odbędzie się licytacja połowy realności miejskiej lwh. 267 ks. gr. gm. Strzeliska nowe składającej się z pb. lk. 370, na której pobudowany jest dom mieszkalny.

Wartość szacunkowa 650 kor.

Najniższa oferta 325 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Chodorów, dnia 11 września 1913.

L. cz. E. VII. 2192/13 (4) (14963)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 listopada 1913 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacja realności lwh. 141 gm. Tarnowiec.

Nieruchomość ta oceniona została na 3268 kor.

Najniższa oferta wynosi 2180 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII. Tarnów, dnia 6 października 1913.

L. 26.340/913 (15016 1—3)

Obwieszczenie.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa, w okręgu dzierżawnym Brzesko na rok 1914 bezwarunkowo, a warunkowo z zastrzeżeniem milczącego przedłużenia dzierżawy na rok drugi

i trzeci, t. j. 1915 i 1916, lub też bezwarunkowo na trzy lata na czas od 1 stycznia 1914 do końca grudnia 1916, ewentualnie od dnia objęcia dzierżawy w roku 1913 do końca roku 1914, względnie 1915, rozpisuje się niniejszym drugą publiczną licytację na dzień 30 października i ewentualnie trzecią licytację na dzień 13 listopada 1913 od godziny 9 rano do 12 w południe.

Oferty pisemne zaopatrzone w 10 proc. wady, oznaczone na kopercie napisem, na który okręg dzierżawy i na jaki przedmiot dzierżawy oferta opiewa, można wnieść na ręce dyrektora okręgu skarbowego w Tarnowie, najpóźniej do 2 godziny po południu dnia 29 października b. r. ewentualnie 12 listopada 1913.

Kwity kasowe opiewające na kaucję niewygasłej dzierżawy, losy, książeczki Kas oszczędności nie będą przyjmowane ani jako wady ani jako kaucje dzierżawne.

Składający wady względnie kaucje dzierżawne w obligacjach obowiązani są przedłożyć stosownie do reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 17 lipca 1903 l. 10.067 dz. rozp. Nr. 111 spisy tych obligacji w 3 egzemplarzach.

Blizsze warunki licytacyjne, jakoteż wykaz miejscowości należących do poszczególnych okręgów dzierżawnych, można przejrzyć w godzinach urzędowych w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnowie, tudzież we wszystkich Nadzorach straży skarbowej należących do tutejszego okręgu skarbowego.

Cenę wywołania stanowi kwota 11.581 kor. 77 hal. a wadyum wynosi kwotę 1160 koron.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego. Tarnów, dnia 22 października 1913.

L. cz. E. 1303/13 (5) (14648)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Michała Kosydara z Ropczyce, odbędzie się dnia 17 listopada 1913, o godzinie 3 po południu w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacja realności lwh. 599 ks. gr. Chechły posiadłość większa.

Wartość szacunkowa 3910 kor.

Najniższa oferta 2606 kor. 68 hal.

Realność powyższa nie obejmuje przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI. Ropczyce, dnia 22 września 1913.

L. cz. E. 823/13 (5) (13950)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie adw. dr. Zygmunta Lilienfelda w Winnikach, odbędzie się dnia 18 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja 3/8 niewydzierżawionych części realności lwh. 47 kg. Mikłaszów.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 5360 kor.

Najniższa cena wynosi 3574 koron

poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Winniki, dnia 22 września 1913.

L. cz. E. 1068/13 (5) (14234)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Winnikach, odbędzie się dnia 18 listopada 1913 o godz. 9 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21 licytacja realności lwh. 1417 ks Winniki, wraz z przynależnościami, składającymi się ze sztchet.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 2944 kor., przynależności zaś na 120 kor.

Najniższa cena wynosi 1963 koron,

poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Winniki, dnia 15 września 1913.

L. cz. E. 227/13 (4) (14839)

Edykt licytacyjny.

Dnia 18 listopada 1913 o 8 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 12 sądu tutejszego licytacja:

a) 1/4 części realności lwh. 378 gm. Chomiakówka, składającej się z dwóch parcel grunt. o powierzchni 1 h. 929 m²,

b) 1/3 części realności lwh. 380 gm. Chomiakówka, składającej się z dwu parcel grunt. o powierzchni 1218 m²,

c) realności lwh. 291 gm. Chomiakówka, składającej się z dwu parcel grunt. o powierzchni 2284 m².

Wartość szacunkowa wynosi:

realność a) 240 kor.,

realność b) 160 kor.,

realność c) 640 kor. wraz z przynależnościami na tej powierzchni się znajdującymi.

Najniższa oferta:

realność a) 160 kor.,

realność b) 108 kor.,

realność c) 428 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Gwoździec, dnia 2 października 1913.

L. cz. E. 1410/13 (14233)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Winnikach, odbędzie się dnia 18 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja realności lwh. 1271 ks. Winniki wraz z przynależnościami, składającymi się z ogrodzenia i szepców.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 4107 kor., przynależności zaś na 57 kor.

Najniższa cena wynosi 2738 koron,

poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Winniki, dnia 18 września 1913.

L. cz. E. 1066/13 (6) (14232)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Winnikach, odbędzie się dnia 18 listopada 1913, o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacja 1/4 części realności lwh. 1165 kg. Winniki.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 658 kor. 75 hal., przynależności zaś na 20 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi 440 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Winniki, dnia 23 września 1913.

L. cz. E. 1505/13 (4) (14231)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Winnikach, odbędzie się dnia 18 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacja realności lwh. 407 i 1077 kg. Winniki.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 4825 kor. i 150 kor.

Najniższa cena wynosi 3217 kor. i 100 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV. Winniki, dnia 18 września 1913.

L. cz. E. 390/13 (14207)

Edykt licytacyjny.

Dnia 18 listopada 1913 o godzinie 3.30 po południu w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 w Andrychowie licytacja połowy realności lwh. 16 i połowy realności lwh. 237 gm. Nidek Józefa Wróbla własnych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 559 kor. 34 hal.

Najniższa cena wynosi 372 kor. 90 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Andrychów, dnia 7 października 1913.

L. cz. E. VIII 3616/12 (14603)
Edykt licytacyjny.
 Na żądanie Cyli Gutter w Krakowie, odbędzie się dnia 18 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 45 (II piętro) licytacyjna sprzedaż realności lwh. 47 ks. gr. gm. kat. Olszanica, stanowiącej gospodarstwo rolne, składające się z gruntów uprawnych i stodoły, bez przynależności.
 Wartość szacunkowa 8663 kor.
 Najniższa oferta 5776 kor.
 Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Kraków, dnia 28 lipca 1913.

L. cz. E. X. 743/13 (7) (14135)
Edykt licytacyjny.
 Na żądanie Leiby Rotha w Stryju, odbędzie się dnia 17 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 140 w Stryju, licytacja realności obj. lwh. 287 ks. gr. gminy Kawsko, składającej się z domu w połowie murowanym zresztą drewnianym, stajnią i stodołą tudzież z roli i łąk.
 Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione na 13404 kor., przynależności zaś na 654 kor.
 Najniższa cena wynosi 8936 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział X. Stryj, dnia 2 października 1913.

G. Zl. E. 1598/12 (7) (14474)
Versteigerungssedit.
 Am 13 November 1913 vormittags 9 Uhr. bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 10 findet die Versteigerung der Realitäten Einl. Zahl. 380, 396, 463 Gemeinde Liskowate statt.
 Die zur Versteigerung gelangenden Liegenschaften sind:
 1. Einl. Zahl 380 auf 1700 K.
 2. Einl. Z. 396 auf 3994 K 40 h.,
 3. Einl. Z. 463 auf 100 K bewertet.
 Das geringste Geb. t beträgt für:
 Einl. Z. 380 — 1134 K,
 Einl. Z. 396 — 2664 K,
 Einl. Z. 463 — 75 K, unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.
 Die genehmigten Versteigerungsbedingungen und Dokumenten können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 10 während der Geschäftsstunden eingesehen werden.
 K. k. Bezirksgericht, Abtheilung IV. Dobromil, am 19 September 1913.

L. cz. E. 696/13 (14301)
Edykt licytacyjny.
 Na żądanie Maryi Bilińskiej Milkowicz, odbędzie się dnia 17 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Oddziału II. w Łące, licytacja realności lwh. 637 i 640 gm. Tatarzy.
 Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:
 lwh. 637 na 1400 kor.,
 lwh. 640 na 20 kor.,
 budynki na lwh. 637 na 480 kor.
 Najniższa cena wynosi 1270 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
 Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze oddziału II.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Łąka, dnia 25 września 1913.

L. cz. E. 452/13 (14976)
Strona zobowiązana Błażej Surowiec.
Edykt licytacyjny
 oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
 Na wniosek strony egzekwującej Spółki oszczędności i pożyczek w Cieszanowie, odbędzie się dnia 5 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:
 lwh. 43 realność włościńska z zabudowaniami,
 lwh. 84 1/2 rola, jedna parc. obsz. 1 ha. 18 a. 69 m²,
 lwh. 24 pastwisko obsz. 2 ha. 93 ar. 45 m², ks. gr. gminy Łukawica.
 Wartość szacunkowa:
 3210 kor.,
 825 kor.,
 2300 kor.
 Najniższa oferta:
 2140 kor.,
 550 kor.,
 1533 kor. 32 hal.
 Do realności lwh 43 ks. gr. Łukawica należą następujące przynależności studnia, drzewa owocowe i ogrodzenie oszacowane na 95 kor.

C. k. sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
 Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 2.
 Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
 Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Cieszanów, dnia 25 września 1913.

L. cz. E. 5422/13 (14981)
Edykt licytacyjny.
 Na wniosek strony egzekwującej Izraela Eimara, odbędzie się dnia 30 października 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie warunków licyt. które się zatwierdza, licytacja następujących realności:
 lwh. 1/2 227, pgr. 1379, pgr. 1380 rola,
 lwh. 1/2 479, pgr. 280/1 rola,
 lwh. 923, pgr. 273 chata, komora, stajnia, bróg obecnie parc. pod bud.,
 lwh. 33/48 1121. pgr. 1880 rola, 1881 rola, pgr. 2167 rola ks. gr. Tumierz.
 Wartość szacunkowa:
 ad 1. 200 kor.,
 ad 2. 200 kor.,
 ad 3. 1292 kor.,
 ad 4. 268 kor. 12 hal.,
 Najniższa oferta wynosi:
 ad 1. 133 kor. 34 hal.,
 ad 2. 133 kor. 34 hal.,
 ad 3. 861 kor. 34 hal.,
 ad 4. 178 kor. 76 hal.
 Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Halicz, dnia 23 września 1913.

L. cz. E. 1325/13 (14972)
Edykt licytacyjny.
 Na żądanie Izaka Freihruna, odbędzie się dnia 10 listopada 1913 o godzinie 8 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacja realności lwh. 563 gm. Bołzowce zpn.
 Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 19.200 kor., przynależności zaś na 500 kor.
 Najniższa cena wynosi 9850 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
 Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11.
 Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
 Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Bołzowce, dnia 5 października 1913.

L. cz. E. 1862/15 (7) (14924)
Edykt licytacyjny.
 Na wniosek Efroima Joachimsmana odbędzie się dnia 7 listopada 1913 o godzinie 9 30 przed południem w biurze Nr. 15 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności lwh. 116, ks. gr. gm. Bierzanów gospodarstwo rolne.
 Wartość szacunkowa 3844 kor. 50 hal.
 Najniższa oferta 2563 kor.
 Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Wieliczka, dnia 22 września 1913.

L. cz. E. 993/13 (14909)
Edykt licytacyjny.
 Na wniosek strony egzekwującej Izraela

Grünbauma w Rozwadowie odbędzie się dnia 11 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków, licytacja następujących realności:
 lwh. 231 i 292 składające się z pgrt. 82/6, 279/2, 279/12 (rola), ks. gr. Majdan zbyd.
 Wartość szacunkowa:
 ad 1. — 1477 kor.,
 ad 2. — 580 kor.
 Najniższa oferta:
 ad 1. — 985 kor.,
 ad 2. — 387 kor.
 Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Rozwadów, dnia 28 sierpnia 1913.

L. cz. E. 1237/1 (14245)
Edykt licytacyjny.
 Na żądanie Matwija Szpaka i tow. odbędzie się dnia 22 listopada 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3 w Baligródzie licytacja 6/10 części realności lwh. 137 gminy Baligród i 6/10 części lwh. 240 tej gminy.
 Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1086 kor.
 Najniższa cena wynosi 724 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
 Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.
 Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
 Osoby, dla których jakie prawa albo ciężary powyższej nieruchomości bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez ogłoszenie na t. blicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu i wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Baligród, dnia 30 września 1913.

Zu Nr. 8588 von 1913. (14790 1-2)
Aviso.
 Bei nachbenannten Sanitätsanstalten werden zu den angeführten Terminen die Sicherstellungen der traitemässigen Verköstigung wie folgt stattfinden und zwar:
Awizo.
 Zabezpieczenie wiktury na sposób traktierski dla poniżej podanych zakładów sanitarnych nastąpi w wyznaczonych terminach, a mianowicie:

für das Truppenhospital in	Ozortków	10	November 1913
dla szpitala wojskowego w	Kolomea	12	
	Złoczów	11	
	Żółkiew	13	listopada

Die Verhandlungen finden bei diesen Spitalern statt.
 Die Offerte haben am Verhandlungstage samt Vadien bis längstens 10 Uhr vormittags bei den vorbezeichneten Spitalern einzulangen.
 Die näheren Bedingungen können den bei den betreffenden Spitalern und bei der Intendanz des 11 Korps erliegenden Bedingungenheften, dann der an vielen Orten affichierten vollenhaltlichen Kundmachung entnommen werden.
 Von der Intendanz des 11 Korps.
 Lemberg, am 15 Oktober 1913.

L. cz. E. 1222/13 (5) (14311)
Edykt licytacyjny.
 Na żądanie Spółki pożyczkowej dla handlu i przemysłu w Glinianach odbędzie się dnia 18 listopada 1913 o godzinie 9 30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, licytacja realności lwh. 47 gm. Gaje wraz z przynależnościami składającymi się z sztachet i drzewa.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 1646 kor., przynależności zaś na 10 kor.
 Najniższa cena wynosi 1097 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
 Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Winniki, dnia 15 września 1913.

L. cz. E. 3113/13 (4) (14618)
Edykt licytacyjny.
 Dnia 18 listopada 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9 licytacja 38 części realności obj. lwh. 162 gm. Turza wielka, składającej się z parc. bud. 57 i 40 parcel gr. o łącznym obszarze 21 ha. 33 ar. 31 m.² wraz z domem i budynkami gospodarczymi.
 Nieruchomość powyższa oceniona jest na 10.648 kor. 65 hal.
 Najniższa cena niżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosi 7505 kor. 06 hal.
 Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta prz-jrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Dolina, dnia 5 października 1913.

L. cz. E. X. 2773/13 (7) (14876)
Edykt licytacyjny
 oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
 Na wniosek strony egzekwującej Anieli z Biłkowskich Pec w Stanisławowie odbędzie się dnia 18 listopada 1913 o godzinie 10 30 przed południem w biurze Nr. 130 na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacja całej realności lwh. 2649 ks. gr. Stanisławów składającej się z parceli bud. lk. 2104 położonej przy ulicy Moniuszki o powierzchni 690 m.² murowany parterowy dom mieszkalny i taki budynek gospodarczy.
 Wartość szacunkowa 28.150 kor.
 Najniższa oferta 14.075 kor.
 Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
 Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym Od. Nr. 130.
 Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
 Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadomiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
 C. k. Sąd powiatowy, Oddział X. Stanisławów, 27 września 1913.

L. cz. E. 684/13 (6) (15013 1-3)
Strona zobowiązana Michał i Jadwiga Barcik.
Edykt licytacyjny.
 Na wniosek strony egzekwującej Mose-sa Holländera w Suchej, odbędzie się dnia 31 października 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5 na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:
 a) połowy lwh. 44 ks. gr. Pewel mała,
 b) 1/6 części lwh. 65 ks. gr. Pewel mała,
 c) 1/8 części lwh. 66 ks. gr. Pewel mała,
 d) połowa lwh. 605 ks. gr. Pewel mała,
 e) 12 96 części lwh. 95 ks. gr. Pewel mała,
 f) połowa lwh. 610 ks. gr. Pewel mała,
 g) połowa lwh. 612 ks. gr. Pewel mała,
 h) 3/24 części lwh. 613 ks. gr. Pewel mała,
 i) 15/48 części lwh. 614 ks. gr. Pewel mała,
 j) 20/320 części lwh. 307 ks. gr. Rychwałdek,
 k) 10/160 części lwh. 308 ks. gr. Rychwałdek.
 Wartość szacunkowa:
 ad a) 178 kor. 12 h.,
 ad b) 35 kor. 55 h.,
 ad c) 32 kor.,
 ad d) 1278 kor. 72 h.,
 ad e) 22 kor. 44 h.,
 ad f) 292 kor. 47 h.,
 ad g) 71 kor. 50 h.,

- ad h) 21 kor. 36 h.,
ad i) 124 kor. 25 h.,
ad j) 313 kor. 41 h.,
ad k) 182 kor. 09 h.
- Najniższa oferta:
ad a) 118 kor. 76 h.,
ad b) 23 kor. 70 h.,
ad c) 21 kor. 38 h.,
ad d) 852 kor. 48 h.,
ad e) 14 kor. 96 h.,
ad f) 194 kor. 98 h.,
ad g) 47 kor. 68 h.,
ad h) 14 kor. 24 h.,
ad i) 82 kor. 44 h.,
ad j) 208 kor. 94 h.,
ad k) 121 kor. 38 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Żywiec, dnia 19 września 1913.

Konkursa.

L. 140.099.II. (14835 3—3)

K o n k u r s.

Na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych:

1. W Romanowie z poborami 3 klasy, 3 stopnia i ryczałtem 865 koron rocznie na służącego.

2. W Balicach z poborami 3 klasy, 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym.

3. W Bratkówce z poborami 3 klasy, 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym.

4. W Iwkowej z poborami 3 klasy, 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 31 października b. r.

C. k. Dyrekcja poczt i telegrafów dla Galicji.

Lwów, dnia 15 października 1913.

C. k. Prezydent:
Wopatarni.

LW. 169.982 (14856 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania dwóch stypendyów o rocznych czterystu (400) koron z fundacji sp. Napoleona Jeleńskiego, ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya z tej fundacji są przeznaczony dla uczniów kraj. średniej szkoły rolniczej w Czernichowie pod Krakowem, którzy pomocy rzeczywiście potrzebują i potrzebę tę należytem świadectwem ubóstwa wykazują.

Pierwszeństwo przed innymi kandydatami przysługuje potomkom byłych poddanych ze wsi Łuczyce, Kosiejsk i Chojna, w guberni Mińskiej w powiecie Moryskim położonych, wyznającym religię chrześcijańską, w braku takich kandydatów, mogą otrzymać stypendya z niniejszej fundacji uczniowie narodowości polskiej religij rz. kat. lub grecko-unickiej, pochodzący z Królestwa Polskiego lub wogóle z prowincyj polskich, wchodzących obecnie w skład cesarstwa rosyjskiego.

Pomiędzy kandydatami tej drugiej kategorii służy pierwszeństwo synom rodziców, którzy ze względu na politycznych lub religijnych zmuszeni byli porzucić ojczyste strony.

Prawo nadawania tych stypendyów służy Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na podstawie propozycji Kuratorji krajow. średniej szkoły rolniczej w Czernichowie.

Podania należy wnieść na ręce Dyrekcji kraj. średniej szkoły rolniczej w Czernichowie do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 1 grudnia 1913 i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne, a ewentualnie także dowody, że kandydat pochodzi z byłych poddanych wsi powyżej wymienionych.

Z Wydziału krajowego.
Lwów, dnia 3 października 1913.

Piotrowski.

L. 2002/pr. ex 1913. (14672 3—3)

K o n k u r s.

Celem obsadzenia posady c. k. woźnego przy c. k. galic. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych we Lwowie z systemizowanymi poborami służbowymi, rozpisyje się niniejszym konkurs do włącznie 29 listopada 1913.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania, zaopatrzone dowodem co do wieku, dotychczasowego zatrudnienia, dokładnej znajomości języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie, w powyższym terminie wnieść w drodze przepisanej do Prezydium c. k. galic. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych we Lwowie.

Uprawnieni w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. z p. p. Nr. 60 ex 1872) podoficerowie mają zaopatrzone certyfikatami podania w razie pozostawania w czynnej służ-

bie wnieść w drodze przełożonej c. i k. władzy wojskowej, nie należący zaś do związku wojskowego podoficerowie w drodze odnośnego c. k. Starostwa.

Do obowiązków służbowych woźnego należy oprócz zwykłych posług urzędowych, spełnianie następujących czynności: sprząkanie biur i korytarzy, mycie okien i spluwaczek, zapuszczanie i froterowanie podłóg, trzepanie dywanów i t. d., praca na litografii, wykonywanie zleceń posyłkowych wszelkiego rodzaju, jakoto: doręczanie stronom pism urzędowych, noszenie przesyłek pieniężnych, pism i pakietów na pocztę i przynoszenie tychże z pocztu.

Na wypadek choroby stróża gmachu c. k. Dyrekcji jest woźny obowiązany także spełniać w zastępstwie wszystkie czynności zwykłego stróża domowego, a między innymi czyścić chodniki i wychodki, tudzież spełniać służbę nocnego odźwiernego, za co jednak nie należy mu się osobne wynagrodzenie.

Z Prezydium c. k. galic. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych.

Lwów, dnia 16 października 1913.

C. k. Namiestnik jako Prezydent
c. k. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych.

W zastępstwie:
Müller.

do L. cz. 2509 (14180 2—2)

Konkurs celem obsadzenia jednej opróżnionej posady dozorczy więźni rozpisyany dnia 22 października 1913 w Nr. 243 „Gazety Lwowskiej“ upływa z dniem 15 listopada 1913.

C. k. Dyrekcja Zakładu karnego.
Wiśnicz, dnia 9 października 1913.

L. Prez. 809 (17/13) (15061 1—3)

K o n k u r s.

Sąd tutejszy przyjmie zaraz dwóch rutynowanych pomocników kancelaryjnych na przeciąg po 6 miesięcy za wynagrodzeniem dziennym po 2 kor. 50 hal.

Tabularzyści mają pierwszeństwo.
Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Borszczów, dnia 21 października 1913.

Upadłości.

L. cz. S. 1/11 (159) (14980)

E d y k t.

W konkursie nieobj. masy spadkowej bhp. Reginy Landau z Gorlic przedłożył zawiadomca masy drugi oraz końcowy projekt rozdziału masy, zaś wydział wierzycieli uchwalił uznać niezrealizowane dotąd wierzytelności masy za nieściągalne, oraz postawił wnioski o zamknięcie konkursu.

Wszystkim wierzycielom konkursowym, którzy dotychczas zgłosili swe wierzytelności, wolno powyższe projekty rozdziału u komisarza konkursowego lub zawiadomcy masy przegłądać i brać z nich odpisy oraz wnieść możliwe zarzuty ustnie lub pisemnie u komisarza konk. aż do dnia 29 listopada 1913.

Do rozprawy nad tymi projektami rozdziału i ustaleniem rozdziału, oraz celem powzięcia uchwały co do uznania nieściągalności niezrealizowanych pretensyj, oraz zamknięcia konkursu wyznacza się audyencyę na dzień 30 października 1913 o godzinie 10 rano w Sądzie w Gorlicach biuro Nr. 21.

Na tę audyencyę wzywa się wierzycieli konkursowych.

Gorlice, dnia 1 października 1913.

Komisarz konkursowy.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 203/13 (14931 2—3)

E d y k t.

Przeciw Janowi Kolatowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zakliczynie przez Towarzystwo oszczędności i pożyczek w Zakliczynie pozew o 262 kor. 50 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 27-go października 1913, o godz. 10 30 przed południem, w tut. sądzie, biuro Nr. 3.

Celem strzeżenia praw Jana Kolata ustanawia się p. Stanisława Marszałka w Piaskach Drużkowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Kolata w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zakliczyn, dnia 8 października 1913.

L. cz. C. I. 455/13 (14890 2—3)

E d y k t.

Przeciw Iwanowi Krawec, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Grzymałowie przez Tynka Czaharyna pozew o uznanie prawa własności.

Na podstawie pozwu wyznaczono roz-

prawę na dzień 19 listopada 1913, o godzinie 9 rano, biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. dr. Hermana Koflera, adwokata w Grzymałowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Grzymałów, dnia 13 października 1913.

L. Prez. 33.082 (14937 2—3)

Obwieszczenie.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że p. Mateusz Jurkiewicz reskryptem c. k. Ministarstwa sprawiedliwości z dnia 12 września 1913 L. 27.602/13 notaryuszem w Budzanowie zamianowany, złożony dnia 21 października 1913 przysięgę służbową, urządowanie swe rozpocząć może.

Lwów, dnia 21 października 1913.

L. cz. C. III. 94/13 (2) (14957)

E d y k t.

Przeciw Jadwidze Kreutzer, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego S. I. we Lwowie przez Teodora Kozarskiego jako zast. małol. Kaliksty i Lucyli Kozarskich i Helenę Zaleską pozew o wyłączenie ruchomości.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. dr. Adolfa Deiche'a, adwokata we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzezonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział III.
Lwów, dnia 2 października 1913.

L. cz. C. I. 315/13 (2) (14992 1—3)

E d y k t.

Przeciw Katarzynie Calik zam. Muła, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podwoleczyskach przez Marynę 1 śl. Marciniuk 2-śl. Calik pozew o uznanie kontraktu darowizny za odwołany.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 31-go października 1913, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 7.

Celem strzeżenia praw Katarzyny Calik zam. Muła ustanawia się p. dr. Gromnickiego, adwokata w Podwoleczyskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Katarzynę Calik zam. Muła w rzezonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Podwoleczyska, dnia 10 października 1913.

L. cz. Prez. 3091 (18 P./13) (14947 1—3)

Obwieszczenie.

Jego Ekscelencja Pan Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla IV. zwyczajnej kadencji posiedzeń Sądów przysięgłych przy c. k. Sądzie obwodowym w Smborze dnia 24 listopada 1913 o godz. 9 rano się rozpoczynającej przewodniczącym c. k. radę Dworu i Prezydenta Sądu obwod. Józefa Gołkowskiego, a zastępcami przewodniczącego c. k. wiceprezydenta sądu obwodowego Józefa Jawońskiego i c. k. radców sądu krajowego: Jana Gabrusiewicza, Leona Bereźnickiego, Jana Turkiewicza, Kazimierza Piotrowskiego, dr. Konstantego Rybickiego, Włodzimierza Kozakiewicza, Czesława Wojcickiego, Juliusza Kozłowskiego. Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Sambor, dnia 27 września 1913.

L. cz. C. IV. 452/13 (1) (14993)

E d y k t.

Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Zofii Zerzan, Piotrowi Dzierga i Janowi Golakowi młodszemu wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przeworsku przez Wiktoryę 1) Golakową, 2) Dziergę, 3) Stramę w Wólce Ogryzkowej i Jana Wasilewskiego w Gaiewczyźnie pozew o własność i intabulację gruntu w Gaiewczyźnie.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono ustną rozprawę na dzień 31-go października 1913, o godzinie 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw Zofii Zerzan, Piotra Dziergi i Jana Golaka młodszego ustanawia się p. dr. Switalskiego, adwokata w Przeworsku, kuratorem, który zastępywać będzie powyższych w rzezonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Przeworsk, dnia 8 października 1913.

L. cz. C. I. 355/13 (2) (14934)

E d y k t.

Przeciw Anieli Jasińskiej, której miej-

scę pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Żydaczowie przez dr. Nasona Fichnera, adwokata w Stryju pozew o 200 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 31 października 1913, o godzinie 9 rano, biuro Nr. 11.

Celem strzeżenia praw Anieli Jasińskiej ustanawia się p. dr. Wahrsagera w Żydaczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Aniela Jasińską w rzezonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żydaczów, dnia 6 października 1913.

L. cz. C. I. 734/13 (1) (14774)

E d y k t.

Przeciw Piotrowi Bała synowi Jana, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rudkach przez Piotra Rączkę syna Jana z Michalewice pozew o oddanie posiadania pgr. 290/9 gminy Michalewice.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do rozprawy na dzień 20 listopada 1913, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 14.

Celem strzeżenia praw Piotra Bały syna Jana ustanawia się p. adwokata dr. Samuela Krebsa w Rudkach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Piotra Bały syna Jana w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rudki, dnia 11 października 1913.

L. cz. Cw. 4955/13 (1) (14725)

E d y k t.

Przeciw Hańce Kuć z Wyrek ad Majdan, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie przez Kasę zacetną Wzajemna Pomoc w Toporowie pozew o 400 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Hańki Kuć ustanawia się p. dr. Wiśniewskiego w Złoczowie kuratorem.

Tenże kurator będzie zastępywać Hańkę Kuć w rzezonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. II.
Złoczów, dnia 29 września 1913.

L. cz. Cw. 7101/13 (14715)

E d y k t.

Przeciw Pawłowi Rypeckiemu i masie spadkowej po Annie Jacura, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Towarzystwo dyskontowe pozew o 150 koron.

Na podstawie pozwu dozwolono nakazu zapłaty z dnia 1 czerwca 1913 l. cz. Cw. 7101/13.

Celem strzeżenia praw Pawła Rypeckiego i nieobjętej masy spadkowej Anny Jacura ustanawia się p. dr. Süßmanna, adwokata w Stanisławowie, kuratorem, któremu doręcza się skargę z załącznikami i nakazy zapłaty z dnia 1 czerwca 1913 Cw. 7101/13.

Tenże kurator zastępywać będzie Pawła Rypeckiego i masę spadkową po Annie Jacura w rzezonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 2 września 1913.

L. cz. Cw. 4439/13 (3) (14548)

E d y k t.

Przeciw Janowi Kurzyńskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Izaka Kranzlera pozew o 1500 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Jana Kurzyńskiego ustanawia się p. dr. Hanasiwicza, adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Kurzyńskiego w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 1 września 1913.

L. cz. Cw. 4150/13 (4) (14542)

E d y k t.

Przeciw Tymkowi Farion, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach przez Spółkę kredytową w Podhajcach pozew o 750 kor.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adw. dr. Pohla w Brzeżanach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje. C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Brzeżany, dnia 19 września 1913.

L. cz. C. I. 643/13 (2) (14734)

E d y k t.

Przeciw Andruchowi Korbyło synowi Fedia, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzeżanach przez Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Brzeżanach pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 16 października 1913.

Celem strzeżenia praw Aadrucha Korbyło syna Fedka ustanawia się p. dr. Terleckiego, adwokata w Brzeżanach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Brzeżany, dnia 27 września 1913.

L. cz. Cw. 4987/13 (1) (14868)

E d y k t.

Przeciw Nykołajowi Polnemu z Glinian, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie przez Towarzystwo zaliczkowe w Glinianach, stow. zar. z ogran. por., pozew o zapłatę sumy wekslowej w kwocie 462 koron zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Nykołaja Polnego ustanawia się p. dr. Władysława Wiśniewskiego, adwokata w Złoczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Złoczów, dnia 3 października 1913.

L. cz. C. 364/13 (2) (14620)

E d y k t.

W sprawie Towarzystwa zaliczkowego w Dubiecku przeciw Janowi Zawadzkiemu, rolnikowi w Bachowie o 320 kor. zpn. w tu-tejszym c. k. sądzie się toczące, ustanawia się dla pozwanego, który wedle relacji organu dla doręczeń wyemigrował do Ameryki, gdzie miejsce jego pobytu bliżej nie znane, kuratora w osobie p. dr. Skąpskiego, adwokata w Dubiecku i temuż doręcza się pozew, a audyencyę do dalszej rozprawy wyznacza się na dzień 13 listopada 1913, o godzinie 10 rano, w biurze tut. sądu Nr. 11.

Tenże kurator zastępywać będzie w sprawie niniejszej niewiadomego z miejsca pobytu Jana Zawadzkiego, dopóki on się w sądzie sam nie zgłosi lub dla siebie nie ustanowi pełnomocnika.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Dubiecko, dnia 3 października 1913.

L. cz. C. II. 517/13 (1), C. II. 518/13 (1) (14642)

E d y k t.

Przeciw Antoniemu Homie ostatnimi czasy w Pótrzczech, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mszanie dolnej przez Spółkę oszczędności i pożyczek w Dobrej pozew o 335 kor. z 6½% od 1 stycznia 1911 i 353 kor. 08 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 13 listopada 1913, o godz. 11 przed południem, do tego sądu, biuro Nr. 3.

Celem strzeżenia praw Antoniego Homy ustanawia się p. dr. Marceliego Herza, adwokata w Mszanie dolnej kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Antoniego Homę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Mszana dolna, dnia 24 września 1913.

L. cz. Cw. 5763/13 (14714)

E d y k t.

Przeciw Leonowi Pastuszanczyn i Iwanowi Hrynczuk s. Andrucha, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Towarzystwo dyskontowe w Buczaczu pozew o 240 kor.

Na podstawie pozwu [dozwolono nakazu zapłaty z dnia 23 kwietnia 1913 l. cz. Cw. 5753/13.

Celem strzeżenia praw L. Pastuszanczyna

i I. Hrynczuka s. Andrucha ustanawia się p. dr. Wierzbickiego, adwokata w Stanisławowie kuratorem, któremu doręcza się skargę z załącznikami i nakazy zapłaty z dnia 23 kwietnia 1913 l. cz. Cw. 5763/13.

Tenże kurator zastępywać będzie Leona Pastu zanczyna i Iwana Hrynczuka s. Andrucha w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Stanisławów, dnia 2 września 1913.

Ч. сп. Ц. II. 655/13 (14873)

Е д и к т.

Против Романови Грицулякови с. Семаян, котрого місце побуту не є відоме, вніс Онуфрей Савчук, господар в Калігніні селі в ц. к. повітовім суді в Станіславові позов о 500 кор. з прин.

На підставі позову з дня 20 вересня 1913 визначено розправу на 9 жовтня 1913, година 8:30 рано.

Для стерезеня прав незвісного з місця пробувана Романа Грицуляка установляє ся п. др. Йосифа Партицького, адвоката в Станіславові, куратором.

Тойже куратор буде пізаного Романа Грицуляка в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступа ти, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II. Станіславів, дня 20 вересня 1913.

Ч. сп. Ц. I. 327/13/1 (14861)

Е д и к т.

Против Грицюви Гагалюкови, котрого місце пробування не єст знане, внесено до ц. к. окружного суду в Чорткові через маюлітну Долю Гагалюк уроджену Польчук і тов. позов о адменти і т. д. з прин.

На основі сего позову визначено цершій день судовий на 25 паздерника 1913 о годині 8:30 рано.

В цілі стерезена прав пізаного Гриця Гагалюка установляє ся п. др. Аппенцелера, адвоката в Чорткові, куратором.

Тойже куратор заступовати буде Гриця Гагалюка в той справі на его кошт і небезпечу, аж доколи він сам в суді ся не зголосить або повновластника не установить.

Ц. к. Суд окружний, Відділ I. Чортків, дня 30 вересня 1913.

L. cz. C. I. 339/13 (2) (14921)

Przeciw Dmytrowi Matiaszowi synowi Jakima, rolnikowi w Kutyskach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy przez Towarzystwo kredytowe „Jedność” w Tyśmienicy pozew o 1400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 31-go października 1913, o godz. 9 przed południem, w tut. sądzie, w sali Nr. 19.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Tomasza Medona z Tyśmienicy kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Tyśmienica, dnia 4 października 1913.

L. cz. C. I. 226/13 (1) (144422)

E d y k t.

Przeciw Pańkowi Barczukowi synowi Iwana Barczuka Kałyniuka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu przez Salmana Inslichta syna Mordka pozew o zapłatę kwoty 207 kor. 50 hal.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 14 listopada 1913, o godz. 8:30 rano, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw Pańka Barczuka ustanawia się p. dr. Orłowskiego w Tłumaczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Tłumacz, dnia 11 września 1913.

L. cz. C. II. 450/13 (4) (14885)

E d y k t.

Przeciw Wasylowi Czerniakowi z Czech, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Teodora Morozę i towarzyszy z Czech pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 394, 395, 396 i 1103 gminy Czechy.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 6 listopada 1913, o godz. 9 przed południem, w tut. sądzie, sala rozpraw Nr. II., drzwi Nr. 38.

Celem strzeżenia praw powyższego pozwanego ustanawia się p. dr. Alberta Schaffa, adwokata w Brodach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wasyla Czerniaka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Brody, dnia 29 sierpnia 1913.

L. cz. C. IV. 466/13 (1) (14916)

E d y k t.

Przeciw Ołeksie Skiba w Humieńcu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Szczercu przez Leibę Kupferberga z Humieńca pozew o 208 kor 34 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 31-go października 1913, o godz. 8:30 przed południem, biuro Nr. 13.

Celem strzeżenia praw Ołeksy Skiby ustanawia się p. Jana Krzyżanowskiego w Szczercu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Ołeksę Skibę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Szczerzec, dnia 15 października 1913.

L. VII. a. 5792 (14941)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacy Emil Ludwik 2-im. Nowicki, odpowiedzialny zarządca apteki obwodowej w Rzeszowie wniósł dnia 3 października 1913 do c. k. Namiestnictwa podanie o koncesyę na nową aptekę publiczną w miasteczku Jezupolu, powiatu stanisławowskiego.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 16 października 1913.

Za c. k. Namiestnika: Ustyanowski w. r.

L. VII. a. 5892 (14942)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacy Maurycy Fischer wniósł dnia 9 października 1913 do c. k. Namiestnictwa podanie o koncesyę na nową aptekę publiczną we Lwowie przy ul. Grodeckiej Nr. 1, 3, 3 a, 5, 7, lub przy ulicy Janowskiej Nr. 2, 4, lub przy ulicy Świętej Anny.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 21 października 1913.

Za c. k. Namiestnika: Ustyanowski w. r.

L. VIII. a. 632/1 (14939)

E d y k t.

Komisja regulacji rzek uchwałą z 10 lipca 1913 zatwierdziła na prośbę gminy Tatarsko projekt zmiany trasy regulacyjnej rzeki Stryja w przestrzeni od km. 32700 do km. 31700 w obrębie gmin Tatarsko i Uhersko.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że wodno-prawne dochodzenie wraz z rozprawą ekspropyacyjną z powodu projektowanej zmiany trasy regulacyjnej odbędzie się na miejscu dnia 19-go listopada 1913.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 10 przed południem w kancelaryi gminnej w Tatarsku.

Wykazy gruntów, które mają być wyłączone wraz z planami wyłożone będą stosownie do przepisu § 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878, Dz. p. p. Nr. 30, w urzędach gminnych w Tatarsku i Uhersku i w kancelaryi obszaru dworskiego w Ubersku, a projekt w Starostwie w Stryju, począwszy od dnia 31 października 1913 przez dni 14 do przejrzania dla ogółu.

Zarzuty przeciw projektowi względnie

zamierzonemu wyłączeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni do c. k. Starostwa w Stryju lub przy komisji na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione, a interesowani będą uważani za zgadzających się z zamierzonymi robotami i potrzebnem do tego wyłączeniem.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17 października 1913.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

Spadki.

L. cz. A. 273/13 (4) (14898 2—3)

E d y k t.

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy w Limanowej ogłasza, że dnia 8 lutego 1913 w Zbłudzy zmarł Jan Więclawyk pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Józefa Więclawyka nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Józefem Majowskim, ustanowionym dla nieobecnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Limanowa, dnia 9 czerwca 1913.

Amortyzacye.

Ч. сп. Т. 21/13/1 (13912 2—3)

Е д и к т.

На жадана п. Евгена Величковского в Березові вводить ся поступоване в цілі амортизації блянкету векселевого на 1209 кор. виставленого, а через Евгена Величковского і Теодора Величковского яко акцептантів підписаного, впрочім не виповненого, а затим вимогів по думці арт. 4 зак. вексл. не посідаючого, котрий то блянет внескодательови украдено.

Виває ся проте кожного, хтоби сей блянет посідав, зоби ся з ним в протягу 45 днів від дня последнего оголошення сего едикту в Суді тут. зголосив і права свої до него виказав, в противнім бо разі блянет сей за амортизований і великих наслідків правних позбавлений буде.

Ц. к. Суд окружний, Відділ IV. Сянік, дня 25 серпня 1913.

L. cz. T. 19/13 (2) (14450 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Simona Grosskopfa, kupca z Tarnopola, wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do zaginionych weksli, które opiewają:

1. weksel na kwotę 600 kor. cyframi i sechshundert Kronen słowami, oraz data płatności am 15 November 1913 i podpis akceptanta Abraham Finkelstein;

2. weksel na 1200 Kr. cyframi i Ein tausend zwei hundert Kronen słowami, data płatności am 30 Oktober 1913 i podpis akceptanta Abraham Finkelstein;

3. weksel z daty Tarnopol am ersten Juli 1913 Für Kr. 150 Vier Monate a datto zahle gegen diesen Wechsel an die Ordre die Summe von den Werth und stelle ihn auf Rechnung Herr Chaskel Silbermann Tarnopol Chaskel Silbermann m. p.;

4. weksel z daty Zbaraz am 25 Mai 1913 Für Kr. 100. Zwei Monate a datto zahle gegen diesen Wechsel an die Ordre die Summe von den Werth und stelle ihn auf Rechnung Bericht Meilach Aschkenaze m. p. Aron Moses Nagler m. p.;

5. blankiet wekslowy w którym wypełniona była kwota 180 Kr. cyframi oraz podpis Wolf Hammer mp. angenommen Katarzyna Wierzbicka mp. a tergo Wolf Hammer mp.;

6. blankiet wekslowy niemiecki za 40 hal. niewypełniony, na którym znajdowały się podpisy Józef Zilz mp. angenommen Simon Knopf mp., Sara Knopf mp., a tergo Josef Zilz mp., Simon Grosskopf mp.;

7. weksel na kwotę 546 Kr. 50 H. cyframi, na którym znajdowały się podpisy: Josef Zilz mp. angenommen Simon Knopf mp., Sara Knopf mp., a tergo Josef Zilz mp. Simon Grosskopf mp.;

8. weksel na kwotę 600 Kr. cyframi, na którym znajdowały się podpisy: Joachim Gross mp., Pepi Gross mp.;

9. weksel na kwotę 290 Kr., na którym znajdował się podpis Samuel Pilz mp.;

10. weksel na kwotę 1500 Kr., na którym znajdował się podpis Simon Grosskopf m. p.;

11. weksel na kwotę 250 Kr., na którym znajdował się podpis Wolf Hammer mp.;

12. weksel z daty Tarnopol am 10 August 1911 Für Kr. 600 vier Monate a datto

zahle gegen diesen Wechsel an die Ordre die Summe Sechshundert Kronen von den Werth und stelle ihn auf Rechnung Bericht Samuel Kauczukier mp., Regina Kauczukier m. p.:

13. weksel na kwotę 300 Kr., oraz znajdujący się podpisy: Markus Schächter mp., Osias Juffe mp., Minna Juffe mp.

Posiadacza weksli tych wzywa się, aby w ciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, względnie od dnia płatności przedłożył je tutejszemu Sądowi, inaczej weksle te zostaną uznane za nieważne.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 19 sierpnia 1913.

L. cz. T. V. 9/13 (3) (14356 2—3)
Amortyzacya.

Na wniosek p. Adolfa Wegnera, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Rzeszowie Nr. fol. 11 na kwotę 50 kor. opiewającej, wystawionej na imię Adolfa Wegnera.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 20 września 1913.

L. cz. T. 136/12 (4) (14793 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Samuela Branstätterera w Tarnowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego, rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Przemysł 10 kwietnia 1912 na 1000 koron, 15 lipca 1912 płatnego, wysławionego przez „Kaufm. Credit Verein für Handel und Gewerbe in Przemysł, regist. Genossenschaft mit beschr. Haftung”, akceptowanego przez Edwarda i Helenę Knoblochów, przez Pinkasa Bauera i Herscha Neumana żyrowanego a w domu bankowym Lutwak i Synowie we Lwowie płatnego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej”, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII
Lwów, dnia 13 stycznia 1913.

L. cz. T. V. 10/13 (3) (14202 2—3)
Amortyzacya.

Na wniosek p. Mendla Menaschego w Rzeszowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Rzeszowie z 13 kwietnia 1884 fol. 234 na kwotę 50 kor. opiewającej, wystawionej na imię Mendla Menasche.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 20 września 1913.

L. cz. T. IV. 6/13 (2) (14797 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Anny Rączkiewiczowej w Krynicy, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego dowodu tymczasowego z daty Krynica 26 lipca 1907 Nr. 13 na 500 kor. opiewającego, jako pierwszą wpłata subskrybowanych przez s. p. Maryę Eis 5 sztuk akcyj zakładowych kolei lokalnej Muszyno-Krynica, łącznej nominalnej wartości 1000 kor., przez dr. Henryka Ebersa wystawionego.

Posiadacza powyższego tymczasowego dowodu wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 10 maja 1913.

L. cz. T. 120/13 (3) (14588 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Stanisława Bartkowskiego, rolnika w Powitnie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki udziałowej Towarzystwa wzajemnego kredytu „Pomoc” w Gródku Jagiellońskim L. 217 z dnia 29 stycznia 1898.

Posiadacza powyższej książeczki udziałowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6

tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 25 sierpnia 1913.

L. cz. T. IV. 21/13 (2) (14683 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Leokady Regulowej z Nowego Sącza, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładowej Kasy zaliczkowej w Nowym Sączu Nr. 4301 na 51 kor. 22 h. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 tygodni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 14 października 1913.

L. cz. T. 22/13 (1) (13607 2—3)
E d y k t.

Na żądanie Lazara i Heleny Wenigów z Krakowa wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do zaginionych rzekomo wnioskodawcom książeczek wkładowych Komercyjalnego Związku kredytowego w Sanoku Nr. 692 na 4566 kor. 87 h. i na imię M. Winzelberg i H. Wenig opiewających, a mianowicie tak co do unikatów, jak i duplikatów.

Wzywa się przeto każdego, kto by odnośne książeczki wkładowe posiadał, aby się z takowemi w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w sądzie tut. zgłosił prawa swoje do nich uzyskał, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu książeczki odnośne za umorzone i wszelkich aktów prawnych pozbawione uznane będą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 7 września 1913.

L. cz. T. V. 7/13 (3) (13825 2—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Estery Nell z Jarosławia, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładowej Kupińskiego Towarzystwa eskontowego w Rzeszowie fol. 416 Tom. III. Nr. 1724 na kwotę 2000 koron opiewającej, wystawionej na imię Estery Nell.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 20 września 1913.

L. cz. T. 144/13 (1) (14537 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Henocha Zimanda, kupca w Złoczowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji weksla z daty Lwów 1 sierpnia 1913 na 300 koron opiewającego, w cztery miesiące od daty wystawienia płatnego, przez Herscha Zimanda jako wystawcę, a przez Simche Gelberga i Berischa Gelberga we Lwowie jako akceptantów podpisanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od dnia płatności tego weksla, t. j. od 1 grudnia 1913 w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 26 września 1913.

L. cz. T. 34/13 (2) (14689 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Mojżesza Reissa, kupca w Wojniłowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych dwóch weksli z daty 18 kwietnia 1913, zaopatrzonych podpisem Mojżesza Reissa i Chai Reissa, z których jeden na 255 kor., wystawił był z terminem płatności 18 października 1913, zaś drugi na 260 kor. z terminem płatności 18 lipca 1913.

Posiadacza powyższych weksli wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

Termin ten płynie co do weksla na 260 kor. od dnia edyktu, zaś co do weksla na 255 kor. od dnia płatności tegoż.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 28 lipca 1913.

L. cz. T. 35/13 (2) (14688 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek adw. dr. Izidora Felesa we Lwowie wdraża się postępowanie, celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej Banku za-

liczkowego w Stanisławowie, stow. zarej. z nieograniczoną poręką Nr. 2614 na 900 kor. opiewającej, wypowiedzianej i płatnej 27 czerwca 1913, wystawionej na imię Adolfa Scheina w Stanisławowie.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za istniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 28 lipca 1913.

L. cz. T. IV. 11/13 (14723 2—3)
Wdrożenie postępowania celem uznania

za zmarłą.

Katarzyna Grabowska, córka Michała i Kunegundy, urodzona 23 października 1862 w Krzyszkowicach, powiat Myślenice, przed przeszło 30 laty wyjechała do Rosyji i od tego czasu nie dała znaku o swoim życiu.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ustawy cyw., przeto wdraża się na prośbę jej brata Piotra Grabowskiego postępowanie, celem uznania za zmarłą.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. F. Anciszki Dydule, wójtowi w Krzyszkowicach wiadomości o powyższym wymienionej.

Katarzynę Grabowską wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiała się, lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 23 listopada 1914 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. IV.
Wadowice, dnia 23 września 1913.

L. cz. T. IV. 19/13 (2) (14353 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Debory Hecht wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek Towarzystwa wzajemnych zaliczek i oszczędności w Nowym Sączu:

1. Nr. 1279 na 800 kor. (obecnie na 1139 kor. 82 h. na Abrahama Treitla i Dwojgrę Hecht z dnia 12 listopada 1906;

2. Nr. 1434 na 200 kor. (obecnie na 276 kor. 47 h., na Dwojgrę Hecht z dnia 20 czerwca 1907.

Posiadacza powyższych książeczek wkładowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 tygodni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 27 września 1913.

L. cz. T. V. 5/13 (3) (14201 2—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Leiba Ehrlicha, kupca w Głogowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych:

a) książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Rzeszowie Nr. 175 na kwotę 50 kor. opiewającej z daty Rzeszów 1 stycznia 1900, oraz

b) książeczki funduszu zabezpieczenia Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Rzeszowie Nr. 191, opiewającej na kwotę 30 kor. z daty Rzeszów 15 sierpnia 1900 wystawionych na imię Leiba Ehrlicha, kupca w Głogowie.

Posiadacza powyższych książeczek wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Rzeszów, dnia 20 września 1913.

L. cz. T. 41/13 (14711 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Karola Jana Górczanego, profesora gimnazjalnego w Stanisławowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej weksla bez daty wystawienia i daty płatności na 800 kor. opiewającego, zaopatrzonego podpisem Rajmund Gostkowski.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby w przeciągu dni 45 od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej” weksel ten sądowi tut. przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel ten za nieważny uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 30 sierpnia 1913.

L. cz. T. IV. 10/12 (4) (18680 2—3)
Wskutek zaszłej pomyłki w uchwale z

dnia 27-go kwietnia 1912 T. IV. 10/12 (2), prosi się też uchwałę, jak następuje:

Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Kseni z Zaprzaków Kornajowej z Jaworem.

Zeznaniami świadków Stefana Gryndziaka i Jacka Petrykowicza stwierdzonym

jest, że Ksenia Kornajowa, żona Prokopa Kornaja z Jaworek zmarła przed około 10 laty w Filadelfii wskutek wypadku i tam pochowana została — jednak Prokop Kornaj nie może wydożyć dowodu jej śmierci.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobne, że Ksenia Kornajowa przed około 10 laty w Ameryce poniosła śmierć, przeto na prośbę Prokopa Kornaja wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo kuratora c. k. notariusza Królickiego w Krościenu aż do dnia 15 lutego 1914 o Kseni Kornajowej.

Po upływie powyższego czasokresu będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci. C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 2 listopada 1913.

L. cz. T. 30/13 (4) (14706 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Zofii Raczynskiej i Maryi z Raczynskich Niemczewskiej z Borszczowa, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawców zagubionych dwóch książeczek wkładowych Kasy oszczędności miasta Stanisławowa, a to:

jednej wystawionej na nazwisko „Marya Raczynska” Nr. 3488 opiewającej wedle stanu z dnia 1 lipca 1913 na 5225 kor. 07 hal.,

drugiej wystawionej na nazwisko „Zofia Raczynska” Nr. 3489 opiewającej wedle stanu z dnia 1 lipca 1913 na 5216 kor. 40 h.

Posiadacza powyższych książeczek wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 29 lipca 1913.

L. cz. T. 38/13 (1) (14692 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Adama Jędrzejewskiego i Olgi z Debrotów Jędrzejewskiej, właśc. realności w Kałuszu, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawców zagubionych dwóch książeczek oszczędności Powiatowej Kasy oszczędności w Kałuszu, a to:

1. książeczki Nr. 9510 na nazwisko Olgi Drebót wystawionej, a na kwotę 93 kor. 16 h. opiewającej, tudzież

2. książeczki Nr. 9738 na nazwisko Adama Jędrzejewskiego wystawionej, a na kwotę 367 kor. 12 h. opiewającej.

Posiadacza powyższych książeczek wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 31 lipca 1913.

L. cz. T. 33/13 (3) (14687 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Chaima Wolfa Trinczera, właśc. realności w Błudnikach, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu zastawniczego Oddziału zastawniczego Ekspozytury c. k. uprzyw. Gal. akc. Banku hipotecznego w Stanisławowie z dnia 26 czerwca 1912 Nr. 408 na zastawiony tamże los turecki Nr. 1,841,428 dla zaciągnięcia pożyczki 180 kor.

Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 1 roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 28 lipca 1913.

L. cz. T. 19/13 (2) (14449 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Simona Grosskopfa z Tarnopola wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo zaginionych dwóch kartek zastawniczych Filii c. k. uprz. Gal. akcyjnego Banku hipotecznego w Tarnopolu, a to:

1. Nr. 20,493 na zastawiony dnia 10 marca 1913 3 pre. Bodenlos I. Emisyi Seria 3245 Nr. 72, na który to los wypożyczono 200 koron;

2. Nr. 54,893 na zastawione dnia 10 lipca 1913 przedmioty, a to: 1 zegarek z łańcuszkiem, 2 złote pierścionki brylantowe, 2 złote pierścionki dyamentowe, 1 złoty zegarek z złotym łańcuszkiem, 1 parę złotych brylantowych kulecyków, 1 złotą broszkę, 2 złote branzoletki, na które to przedmioty pożyczono kwotę 800 kor.

Posiadacza tych kart wzywa się, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia edyktu tego w „Gazecie Lwowskiej” przedłożył je tutejszemu Sądowi, inaczej za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 19 sierpnia 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

K. k. Nordbahndirektion, Wien.

Nr. 2. ad 74.568 ex 1913

(15027)

Offertausschreibung.

Seitens der k. k. Nordbahndirektion Wien gelangt die Demolierung diverser Hochbauobjekte am Hauptbahnhofe in Krakau (Getreidemagazin; Schuppen für feuergefährliche Güter, Frachtenmagazin N. B. samt Perron und Laderampe, Waghaus mit Waggrube, Kasernen- und Magazinsgebäude) zur Vergebung.

Vollendungstermin: 1 April 1914.

Die Vergebung erfolgt nach Pauschalpreisen.

Nähere Angaben hierüber sind in den Angebotformularen enthalten, welche, ebenso wie die allgemeinen und besonderen Bedingungen und die übrigen Offertunterlagen (Pläne, Baubeschreibungen, Formulare für „Angebot“, „Preisverzeichnis“ und „Bestimmungen“, „Kundmachung betreffend den Erlag und die Ausfolgung von Vadien und Geschäftskauttionen“) bei der k. k. Bahnabteilung Krakau der k. k. Nordbahndirektion eingesehen, bezw. bei der k. k. Nordbahndirektion in Wien, Bureau III./5 direkt bezogen werden können.

Die Angebote sind unter Benützung der hiezu aufgelegten Angebotformularen per Bogen mit einem Ein-Kronenstempel zu versehen, zu fertigen, zu siegeln und mit der Aufschrift: „Angebot, betreffend die Demolierung diverser Hochbauobjekte am Hauptbahnhofe in Krakau“ gekennzeichnet, bis längstens 3 November 1913, 12 Uhr mittags im Einreichungsprotokolle der k. k. Nordbahndirektion, Wien II., Nordbahnstrasse 50, in versiegeltem Umschlag (Couvert) einzubringen oder frankiert dorthin abzusenden.

Die Anbotsteller oder deren Bevollmächtigte haben das Recht, der am 4 November 1913, 12 Uhr mittags bei der Abteilung III. der k. k. Nordbahndirektion stattfindenden kommissionellen Eröffnung der eingelaufenen Angebote beizuwohnen.

Der Anbotsteller hat ausdrücklich anzugeben, ob der offerierte Betrag als eine Forderung oder als eine Zahlungsverpflichtung von seiner Seite zu betrachten ist.

Die Anbotsteller haben mit ihren Angeboten bis 30 November 1913 im Worte zu bleiben.

Solche Angebote, in denen irgendwelche Änderung der Offertgrundlagen angestrebt wird, oder Offerte, welche nicht termingemäss einlaufen, werden als nicht eingelangt betrachtet und bleiben unberücksichtigt.

Vor Einreichung des Angebotes hat der Anbotsteller ein Vadium von K 1500 zu erlegen.

Die k. k. Nordbahndirektion behält sich das Recht vor, über die Annahme oder Nichtannahme der eingelangten Angebote nach freiem Ermessen zu entscheiden, oder eventuell auch sämtliche Angebote zurückzuweisen.

Wien, im Oktober 1913.

Die k. k. Nordbahndirektion.

Telefon 234.

Telefon 234.

Adres telegraficzny: „STADTBUREAU“.

Ważne dla wyjeżdżających.

BIURO MIASTOWE

c. k. kolei państwowych

we Lwowie, ul. Jagiellońska Nr. 3.

(Przedtem Pasaż Hausmana 9).

WYDAJE bilety zestawialne (Rundreise) do wszystkich miast w Europie z 60, 90, 120, dniową ważnością z opustem 20% we Włoszech, Francji i Szwajcaryi, również bilety zestawialne w jednym kierunku do wszystkich zagranicznych miejscowości kąpielowych z ważnością 45 dni.

Powyższe bilety mają to udogodnienie, iż przerywać można jazdę we wszystkich miejscowościach bez zgłaszania u naczelnika stacyi.

CELEM UNIKNIĘCIA ŚCISKU przy kasie na stacyi kolei i złodziej kieszonkowych, biuro sprzedaje także bez żadnej dopłaty t. j. w tej samej cenie co kasy kolejowe, zwykłe bilety jazdy tak zwane kartonowe w jednym kierunku, do wszystkich miejscowości w Galicyi, Bukowinie i do większych miast zagranicznych n. p. Wrocław, Poznań, Berlin, Kolobrzeg, Zoppoty, Frankfurt a/M., Bad Salzbrunn, Budapeszt, Abbazia, Wenecya, Medyolan, Nizza, Cannes, i t. p. Kartonowe bilety nabywać można także o jeden dzień wcześniej.

Uwzględnia się zniżki kolejowe, legitymacye urzędnicze i bilety wojskowe po za służbą.

ASYGNATY do wozów sypialnych »Europejskiego Towarzystwa międzynarodowego« do wszystkich pociągów w kraju i zagranicą, zamawiać można listownie albo telegraficznie. Przy zamówieniu należy podać dzień wyjazdu, numer pociągu i rodzaj miejsca, damskie czy też męskie i gdzie się wsiada.

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przepięknę południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów z winnicą, parkiem szplikowym, drzewami orzechowemi, figowemi, migdałowemi etc., bardzo nadająca się na sanatorium — do sprzedania. Bliższa wiadomość: Biuro dzienników Sokołowskiego. — Jagiellońska 1. 3, Lwów. —

Portret Adama Mickiewicza

reprodukcya

z słynnego obrazu PRUSZKOWSKIEGO

w gustownych ramach i za szkłem

jest do nabycia po 7 i 8 koron (zależy od ram)

w biurze ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 1. 3.

Za porto i opakowanie na prowincyę dolicza się 1 koronę.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

oprócz drukujących się powieści: Wł. St. Reymonta „INSUREKCJA“ i W. Sieroszewskiego „BENIOWSKI“, nabył wyłączne prawo i w drugim półroczu 1913 r., rozpocznie druk najnowszej powieści

Henryka Sienkiewicza

„POD DĄBROWSKIM“

Świetny batalista WOJCIECH KOSSAK zilustrował powieść Sienkiewicza w szeregu **kartonów kolorowych**, które stanowią będą

PREMIUM SPECYALNE DLA WSZYSTKICH PRENUMERATORÓW „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“.

Redakcya „Tygodnika Ilustrowanego“ nabyła pozostałą niewielką już liczbę egzemplarzy znakomitego dzieła prof. SZYMONA ASKENAZEGO

„KSIAŻE JÓZEF PONIATOWSKI“

które prenumeratorzy „Tygodnika Ilustrowanego“ mogą nabywać po znacznie niższej cenie 4 kor. za egzemplarz bez oprawy i 6 kor. 50 hal. w pięknej okładce ozdobionej wyciskami. Koszta przesyłki i opakowania 1 kor. 50 hal.

1913.

ROK XV.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY NA

NOWOŚCI MUZYCZNE

Miesięcznik literacko-muzyczny poświęcony celniejszym utworom fortepianowym współczesnych polskich i zagranicznych kompozytorów.

Na treść pisma składają się utwory: **klasyczne, salonowe, taneczne, wyjątki z oper, operetek, oraz muzyka dla młodzieży i dzieci.**

W dziale literackim: liczne wiadomości z życia muzycznego i teatralnego.

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie kop. 42, z przesyłką pocztową kop. 50. — Kwartalnie rb. 1.25, z przesyłką pocztową rb. 1.50. — Półrocznie i rocznie w tymże stosunku. — Za granicą rb. 7, — Zeszyt okazowy 60 kop.

Premia dla rocznych abonentów: a) **Bezpłatnie**: trzy poprzednie zeszyty, wartości rb. 1 kop. 25, albo **PORTRET CHOPINA** i b) za pół ceny, t. j. za rb. 1.70 „A. B. C.“ **Najnowsza szkoła na fortepian** prof. A. Rózyckiego lub za 1 rb. **Szkoła techniki fortepianowej** dyr. Ig. Glassera, dyr. kursów muzycznych w Petersburgu. Przesyłka premium 30 kop.

Adres Redakcyi: **Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6.**

Telefon: 143—15.

Agencya dla Galicyi we Lwowie, biuro dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez **M. FISCHLERA**

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: **Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO**
Lwów, Jagiellońska 1. 3.

Podróże na czasie!

Pierwsza podróż wycieczkowa do Egiptu od 5 do 25 stycznia 1914.

Wyjazd z Tryestu w poniedziałek 5 stycznia o 1 godz. w południe parowcem pospiesznym Tow. austr. Loyda „Semiramis“ ze zwiedzeniem portu Port Said, Suez, dalej Kairo, Luxor, Asuan, Edfu, Esneh, Luxor, Kairo, Aleksandria. Przyjazd do Tryestu w niedzielę 25 stycznia po południu.

Cena I-szej klasy kor. 1714. — Cena II-giej klasy kor. 1346.

Druga wycieczka do Egiptu od 5 lutego do 1 marca 1914.

Odjazd z Tryestu we czwartek 5 lutego w południe okrętem pospiesznym „Cleopatra“ ze zwiedzeniem miejscowości Port Said, Suez, Kairo, Luxor, Assuan, wycieczka parowcem na Nilu, Esneh, Edfu, Luksor, Kairo, Aleksandria, Brindisi. Przyjazd do Tryestu 1 marca po południu.

Cena I-szej klasy kor. 1810 — Cena II-giej klasy kor. 1396.

Oprócz wyż wymienionych wycieczek odbędą się jeszcze dwie wycieczki do Egiptu, a mianowicie; od 25 lutego do 22 marca i od 20 marca do 16 kwietnia.

Do INDYI wschodnich, Burmy i Ceylonu.

Odjazd z Tryestu 15 stycznia parowcem pospiesznym „Gablonz“. Zwiedzenie miejscowości: Port Said, Suez, Port Sudan, Aden, Bombay, Ahmedabad, Jaipur, Delhi, Agra, Benares, Darjeeling, Calcutta, Rangoon, Colombe, Kandy, Colombo, Aden, Suez, Port Said. Powrót do Tryestu 17 marca po południu.

Cena 1-szej klasy kor. 3034.

Bliższych wyjaśnień udziela i zamówienia przyjmuje:

Biurowisko państwowych i międzynarodowe biuro podróży
S. Sokołowskiego Lwów, ulica Jagiellońska 1. 3.

Telefon Nr. 231. — Adres telegr. Stadtbureau. Lwów.

8 dni na próbę!

amer. zeg. nikt. K 2-80
Roskopf-Patent K 3-
ameryk. i pozł. K 3-50
Roskopf kolej. K 4-
podw. kryty K 4-50
płaski stalowy K 5-
imitowany srebrny
podw. kryty K 6-
14-karat. złoty K 18-
oryginal. omega K 20-
Radium świecący
budzik K 4-
budzik o 2 dzw. 5-
" " " 4 " K 6-
" " z muzyką 8-
Zegar pendułowy z bu-
dzikiem muzycznym i
bijący K 14-
okrągły z budz. K 6-
zwykły budzik K 2-
3-letnia pisemna gwa-
rancya. Wysyłka za za-
liczką.

Oryginalny CENNIK fabryczny darmo.

Max Böhmel

Wien, IV., Margarethenstrasse 27/445.

Lwów, ul. Akademicka 3.

Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski

Juliana DĄBROWSKIEGO

kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dlaczego

każdy powinien nabyć

„BALON DRZYMAŁY“

kupując go za 2 kor. w **Biurze St. Sokołowskiego we Lwowie**, ul. Karola Ludwika 5 albo ulica Jagiellońska 3. Oto nie tylko dlatego, że przez to użyje złudzeń wspaniałej jazdy powietrzem i pozna zajmujące przygody bohaterów „Balonu Drzymały“ ujęte w barwnie napisaną powieść — lecz nadto dlatego, że w ten sposób złoży cegiełkę na nasze krajowe „Muzeum handlowe“, którego społeczeństwu naszemu tak bardzo potrzeba. Kto przysła 2 kor. 40 hal. za Balon, oraz jako cegiełkę na „Muzeum handlowe“ pod adresem: Biuro dzienników Sokołowskiego, Lwów, otrzyma „Balon Drzymały“ odwrotną pocztą, jako przesyłkę poleconą.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jan Janusiewicz

egz. masażysta

wykonuje wszelkie masaże najnowszej metody, j. k. wcierki, zabiegi wodo-lecznicze, opatrunki chirurgiczne i pielęgniarz chorych. Stawia bańki i pijawki.

Lwów, ul. św. Antoniego 1, 1, parter.

Poszukuje się kupna

starych **MEBLI** mahoniowych

ale w dobrym stanie.

Zgłoszenia pod „MEBLE“.

Biuro ogłoszeń, Ul. Jagiellońska 1. 3.

Ogłoszenie.

Spółka akcyjna dla przemysłu naftowego Trzebinia

podaje niniejszem do wiadomości, że wypłaca
począwszy od dnia 1 listopada 1913:

za kupon Nr. 15 jej akcyj pierwszeństwa
kwotę **K. 25.—.**

za kupon Nr. 15 jej akcyj zakładowych I. emisji
kwotę **K. 75.—.**

za kupon Nr. 9 jej akcyj zakładowych II. i III. emisji
kwotę **K. 75.—.**

Kupony przedkładać należy w Kasie Spółki w Wiedniu, I. Renngasse 6.

Wiedeń, 15 października 1913.

Wszystko najdokładniej pasuje
jeżeli używa się kroju

„FAVORIT“

do nabycia na każdą miarę,

obecnie wyłącznie w **Biurze dzienników St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.**

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Wiedeński Bank Związkowy

Filia we Lwowie

Oddział zastawniczy

ulica Jagiellońska 1. 3,

podaje do powszechnej wiadomości, iż zastawy przyjęte w grudniu 1912, styczniu i lutym 1913, t. j. od Nr. 32510 do Nr. 34915 i od Nr. 1 do Nr. 5848 w dniu 12 listopada 1913 i w dniach następnych od godziny 9—3, przez publiczną licytację (w myśl § 19 i nast. regul. oddz zast.) najwięcej dającym za gotówkę sprzedane zostaną.

UWAGA: W dniu licytacji prolegat nie przyjmujemy.

Lwów, dnia 12 października 1913.

Przedruku nie płacimy.

Już nadeszły

artystyczne plakiety z brązu

z portretem

Księcia Józefa Poniatowskiego

wykonane przez

STANISŁAWA LEWANDOWSKIEGO

Do nabycia w **Biurze dzienników St. Sokołowskiego we Lwowie** przy ul. Jagiellońskiej 1. 3, w cenie **10 kor.**, z przesyłką pocztową **11 kor.**